TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2019. gada 11. septembrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Regula (ES) Nr. 549/2013 – Eiropas nacionālo un reģionālo kontu sistēma Eiropas Savienībā – A pielikuma 20.15. punkts – Nacionālās olimpiskas komitejas kontrole pār nacionālajām sporta federācijām, kas dibinātas bezpeļņas organizācijas formā – A pielikuma 20.15. punkta otrais teikums – Jēdziens "publiska iejaukšanās, pieņemot vispārējus noteikumus, kas piemērojami visām vienībām, kuras veic vienu un to pašu darbību" – Piemērojamība – A pielikuma 20.15. punkta pirmais teikums – Jēdziens "spēja noteikt bezpeļņas organizācijas vispārējo politiku vai programmu" – Piemērojamība – A pielikuma 2.39. punkta d) apakšpunkts, 20.15. punkta d) apakšpunkts un 20.309. punkta i) apakšpunkta pēdējais teikums – Bezpeļņas organizācijas biedru veiktu biedra naudas maksājumu ņemšana vērā

Apvienotajās lietās C-612/17 un C-613/17

par diviem lūgumiem sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Corte dei conti* (Revīzijas palāta, Itālija) iesniedza ar lēmumiem, kuri pieņemti 2017. gada 13. septembrī un kuri Tiesā reģistrēti 2017. gada 24. oktobrī, tiesvedībās

Federazione Italiana Golf (FIG)

pret

Istituto Nazionale di Statistica (ISTAT),

Ministero dell'Economia e delle Finanze (C-612/17)

un

Federazione Italiana Sport Equestri (FISE)

pret

Istituto Nazionale di Statistica (ISTAT) (C-613/17),

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*], Tiesas priekšsēdētājs K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], kas pilda otrās palātas tiesneša pienākumus, un tiesnesis K. Vajda [*C. Vajda*] (referents),

ģenerāladvokāts: Dž. Hogans [*G. Hogan*],

sekretāre: S. Stremholma [*C. Strömholm*], administratore,

* Tiesvedības valoda – itāļu.

ņemot vērā rakstveida procesu un 2019. gada 6. februāra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

– *Federazione Italiana Golf (FIG)* vārdā – *P. Montone* un *M. Montone*, *avvocati*,

– *Federazione Italiana Sport Equestri (FISE)* vārdā – *G. Tobia*, *avvocato*,

– Itālijas valdības vārdā – *G. Palmieri*, pārstāve, kurai palīdz *G. De Bellis* un *D. Del Gaizo*, *avvocati dello Stato*,

– Eiropas Komisijas vārdā – *F. Moro* un *F. Simonetti*, pārstāves,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2019. gada 28. februāra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 549/2013 (2013. gada 21. maijs) par Eiropas nacionālo un reģionālo kontu sistēmu Eiropas Savienībā (OV 2013, L 174, 1. lpp.).

2 Šie lūgumi ir iesniegti saistībā divām tiesvedībām, pirmkārt, lietā C-612/17 starp *Federazione Italiana Golf* (Itālijas Golfa federācija; turpmāk tekstā – "*FIG*"), no vienas puses, un *Istituto Nazionale di Statistica* (Valsts statistikas institūts, Itālija, turpmāk tekstā – "*ISTAT*") un *Ministero dell'Economia e delle Finanze* (Ekonomikas un finanšu ministrija, Itālija), no otras puses, kā arī, otrkārt, lietā C-613/17 starp *Federazione Italiana Sport Equestri* (Itālijas Jāšanas sporta federācija, turpmāk tekstā – "*FISE*") un *ISTAT*, par *FIG* un *FISE* iekļaušanu vispārējās valdības sarakstā (attiecībā uz 2017. gadu), kas ietverts valsts pārvaldes iestāžu konsolidētajā pārskatā (turpmāk tekstā – "*ISTAT* 2016. gada saraksts").

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3 Regulas Nr. 549/2013 1. apsvērums ir izteikts šādi:

"Lai veidotu Savienības politiku un uzraudzītu dalībvalstu un ekonomiskajā un monetārajā savienībā (EMS) ietilpstošās ekonomikas, ir vajadzīga salīdzināma un uzticama jaunākā informācija par ekonomikas struktūru un ekonomiskās situācijas attīstību katrā dalībvalstī vai reģionā."

4 Šīs regulas 3. apsvērumā ir teikts:

"Savienības pilsoņiem ir nepieciešami ekonomiskie konti kā galvenais instruments, lai analizētu dalībvalsts vai reģiona ekonomisko situāciju. Salīdzināmības labad šādi konti būtu jāsagatavo, pamatojoties uz vienotiem principiem, kuri nepieļauj atšķirīgas interpretācijas. Sniegtajai informācijai vajadzētu būt pēc iespējas precīzai, pilnīgai un savlaicīgai, lai nodrošinātu maksimālu pārredzamību visos sektoros."

5 Minētās regulas A pielikuma 1. nodaļa, kurā izklāstīts Eiropas kontu sistēmas (turpmāk tekstā – "EKS 2010") vispārējs raksturojums un pamatprincipi, ietver 1.01., 1.19., 1.34., 1.35., 1.36., 1.37. un 1.57. punktu, kas ir formulēti šādi:

"1.01. [EKS 2010] ir starptautiski saderīgs uzskaites ietvars, kas paredzēts, lai sistemātiski un detalizēti aprakstītu kopējo ekonomiku (proti, reģionu, valsti vai valstu grupu), tās sastāvdaļas un attiecības ar citām kopējām ekonomikām.

[..]

1.19. [Savienība] un tās dalībvalstīs EKS ietvara skaitļiem ir svarīga nozīme, veidojot un pārraugot to sociālo un ekonomisko politiku.

Turpmākie piemēri attēlo EKS ietvara izmantojumu:

[..]
b) kritēriju definēšana pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūrai – valdības deficīta un parāda mēri;

[..].

1.34. Sektoru konti ir izveidoti, iedalot vienības sektoros, un dod iespēju darījumus un kontu balansposteņus attēlot pa sektoriem. Sektoru attēlojums atklāj daudzus galvenos mērus ekonomiskās un fiskālās politikas mērķiem. Galvenie sektori ir mājsaimniecības, valdība, sabiedrības (finanšu un nefinanšu), mājsaimniecības apkalpojošās bezpeļņas organizācijas (MABO) un pārējā pasaule.

Ir svarīga atšķirība starp tirgus un ārpustirgus darbību. Valdības kontrolē esošs subjekts, kas tiek parādīts kā tirgus sabiedrība, tiek klasificēts sabiedrību sektorā ārpus vispārējās valdības sektora. Tādējādi sabiedrības deficīta un parāda līmeņi nebūs vispārējās valdības deficīta un parāda sastāvdaļa.

1.35. Ir svarīgi noteikt skaidrus un stabilus kritērijus subjektu iedalīšanai sektoros.

Publisko sektoru veido visas institucionālās vienības, kuras ir ekonomikas rezidenti un kuras kontrolē valdība. Privāto sektoru veido visas pārējās rezidentvienības.

1.1. tabulā noteikti kritēriji, ko izmanto publiskā un privātā sektora nošķiršanai, bet publiskajā sektorā – valdības sektora un publisko sabiedrību sektora nošķiršanai, un privātajā sektorā – MABO sektora un privāto sabiedrību sektora nošķiršanai.

1.1. tabula

Kritēriji	Kontrolē valdība (Publiskais sektors)	Privātā kontrolē (Privātais sektors)
Ārpustirgus izlaide	Vispārējā valdība	MABO
Tirgus izlaide	Publiskās sabiedrības	Privātās sabiedrības

1.36. Kontroli definē kā spēju noteikt institucionālās vienības vispārējo politiku vai programmu. Sīkākas detaļas attiecībā uz kontroles definīciju sniegtas 2.35. līdz 2.39. punktā.

1.37. Lai nošķirtu tirgus un ārpustirgus un lai iedalītu publiskā sektora subjektus vispārējās valdības sektorā vai sabiedrību sektorā, ievēro šādu noteikumu:

Darbība jāuzskata par tirgus darbību, ja attiecīgās preces un pakalpojumus tirgo, ievērojot šādus nosacījumus:
1) pārdevēji darbojas, lai palielinātu savu peļņu ilgtermiņā, un to veic, tirgū brīvi pārdodot preces un pakalpojumus katram, kas gatavs maksāt prasīto cenu;
2) pircēji darbojas, lai palielinātu labumu sev, ņemot vērā savus ierobežotos resursus, pērkot tās preces, kas par piedāvāto cenu vislabāk atbilst viņu vajadzībām;
3) pastāv efektīvi tirgi, kuros pārdevējiem un pircējiem ir pieeja tirgum un informācija par to. Efektīvs tirgus var darboties pat tad, ja šie nosacījumi netiek pilnībā ievēroti.

[..]

1.57. Institucionālās vienības ir ekonomiski subjekti, kuriem var piederēt preces un aktīvi, kuri var uzņemties saistības un ar pilnām tiesībām iesaistīties ekonomiskās darbībās un darījumos ar citām vienībām. EKS 2010 sistēmas nolūkiem institucionālās vienības grupē piecos savstarpēji izslēdzošos iekšzemes institucionālos sektoros, kurus veido šāda veida vienības:
a) nefinanšu sabiedrības;
b) finanšu sabiedrības;
c) vispārējā valdība;
d) mājsaimniecības,
e) [MABO].

Kopā šie pieci sektori veido kopējo ekonomiku. Katrs sektors vēl ir sadalīts apakšsektoros. EKS 2010 sistēma nodrošina pilnīgu plūsmu kontu un bilanču kopumu, kas jāveido katram sektoram un apakšsektoram, kā arī kopējai ekonomikai. Ir iespējama nerezidentvienību mijiedarbība ar šiem pieciem iekšzemes sektoriem, un mijiedarbība ir parādīta starp pieciem iekšzemes sektoriem un sesto institucionālo sektoru – pārējās pasaules sektoru.

[..]"

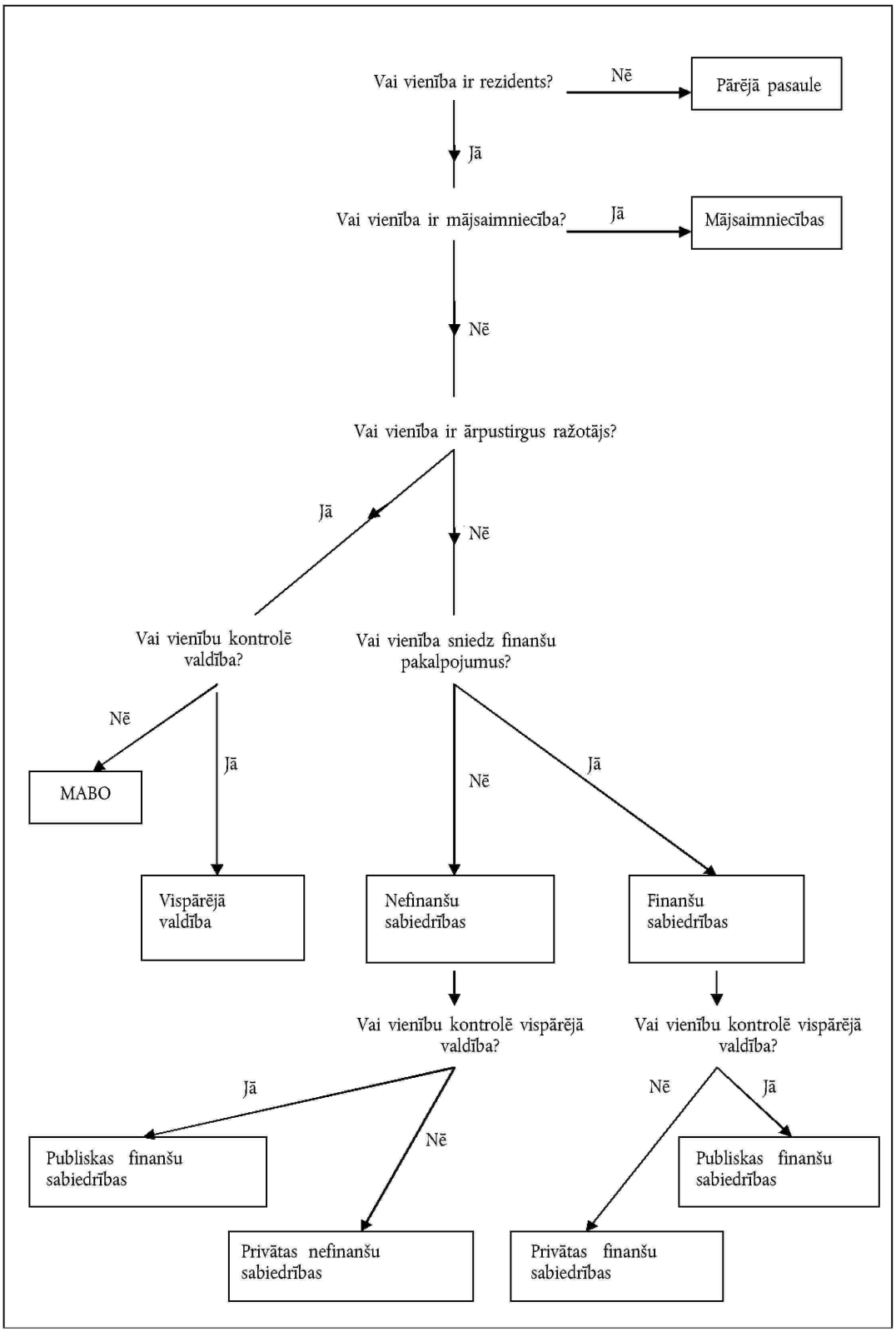
6 Šā pielikuma 2. nodaļa "Vienības un vienību grupējumi" ietver 2.12. punktu, 2.1. diagrammu, kā arī 2.34., 2.39. un 2.130. punktu, kas ir formulēti šādi:

"2.12. *Definīcija*: institucionālā vienība ir ekonomisks subjekts, ko raksturo lēmumu pieņemšanas autonomija savu pamatfunkciju īstenošanā. Rezidentvienību uzskata par tādu, kas veido institucionālu vienību ekonomiskā teritorijā, kurā atrodas tās galveno ekonomisko interešu centrs, ja tai piemīt lēmumu pieņemšanas autonomija un tai ir pilns kontu komplekts, vai arī tai ir iespēja izveidot pilnu kontu komplektu.

Lai vienībai būtu lēmumu pieņemšanas autonomija attiecībā uz tās pamatfunkcijām, vienībai jābūt:
a) spējīgai savā vārdā īstenot īpašumtiesības uz precēm un aktīviem; tā varēs apmainīt preču un aktīvu īpašumtiesības darījumos ar citām institucionālām vienībām;
b) spējīgai pieņemt ekonomiskus lēmumus un iesaistīties ekonomiskās darbībās, par kurām tā ir atbildīga saskaņā ar tiesību aktiem;
c) spējīgai uzņemties saistības savā vārdā, uzņemties citus pienākumus vai nākotnes saistības, kā arī stāties līgumattiecībās;
d) spējīgai izveidot pilnu kontu komplektu, kas aptver uzskaites ierakstus par visiem uzskaites periodā veiktajiem darījumiem, kā arī sastādīt aktīvu un saistību bilanci.

[..]

2.1. diagramma. – Vienību iedalīšana sektoros

Vai vienība ir rezidents?
Nē
Pārējā pasaule
Jā
Vai vienība ir mājsaimniecība?
Jā
Mājsaimniecības
Nē
Vai vienība ir ārpustirgus ražotājs?
Jā
Nē
Vai vienību kontrolē valdība?
Vai vienība sniedz finanšu pakalpojumus?
Nē
Jā
MABO
Vispārējā valdība
Nē
Jā
Nefinanšu sabiedrības
Finanšu sabiedrības
Vai vienību kontrolē vispārējā valdība?
Vai vienību kontrolē vispārējā valdība?
Jā
Nē
Publiskas finanšu sabiedrības
Privātas nefinanšu sabiedrības
Nē
Jā
Publiskas finanšu sabiedrības
Privātas finanšu sabiedrības

[..]

2.34. 2.1. diagramma parāda, kā vienības tiek iedalītas galvenajos sektoros. Lai saskaņā ar diagrammu noteiktu tādas vienības sektoru, kas ir rezidentvienība un nav mājsaimniecība, jānosaka, vai to kontrolē vai nekontrolē vispārējā valdība un vai tā ir tirgus vai ārpustirgus ražotājs.

[..]

2.39. Attiecībā uz bezpeļņas organizācijām, kuras atzīst kā neatkarīgas juridiskas personas, jāņem vērā šādi pieci kontroles rādītāji:
a) amatpersonu iecelšana;
b) noteikumi par juridisko kompetenci;
c) līgumi;
d) finansēšanas pakāpe;
e) valdības riska pakāpe.

Tāpat kā attiecībā uz sabiedrībām dažos gadījumos atsevišķs rādītājs var būt pietiekams kontroles noteikšanai, bet citos gadījumos uz kontroli var norādīt vairāku atsevišķu rādītāju kopums.

[..]

2.130. [..] Vispārējās valdības kontrolētās ārpustirgus MABO tiek klasificētas vispārējās valdības sektorā (S.13).

[..]"

7 Regulas Nr. 549/2013 A pielikuma 3. nodaļas 3.31. punktā ir noteikts:

"[..]

Privātu bezpeļņas organizāciju klasificē [mājsaimniecības apkalpojošās bezpeļņas organizāciju (MABO)] sektorā, ja tā ir ārpustirgus ražotājs, izņemot gadījumus, kad tā ir valdības kontrolē. Ja privātu bezpeļņas organizāciju kontrolē valdība, to klasificē vispārējās valdības sektorā.

[..]"

8 Šā pielikuma 4. nodaļas "Sadales darījumi" 4.125. un 4.126. punktā ir paredzēts:

"Kārtējie pārvedumi MABO (D.751)

4.125. *Definīcija*: kārtējie pārvedumi MABO ietver visas brīvprātīgās iemaksas (izņemot mantojumu), biedru naudas un finanšu palīdzību, ko MABO saņem no mājsaimniecībām (tostarp nerezidentmājsaimniecībām) un mazākā mērā no citām vienībām.

4.126. Kārtējos pārvedumos MABO ietver:
a) mājsaimniecību regulāri maksātas biedru naudas arodbiedrībām un politiskajām, sporta, kultūras, reliģiskajām un līdzīgām organizācijām, kas klasificētas MABO sektorā;

[..]."

9 Tā paša pielikuma 20. nodaļa, kurā runa ir par valdības kontiem, ietver 20.05., 20.13., 20.15., 20.17., 20.18., 20.29., 20.306., 20.309. un 20.310. punktu. Šajos punktos ir noteikts:

"20.05. Vispārējās valdības sektors (S.13) ietver visas valdības vienības un visas ārpustirgus bezpeļņas organizācijas (BO), ko kontrolē valdības vienības. [..]

[..]

20.13. Tās bezpeļņas organizācijas, kuras ir ārpustirgus ražotāji un ko kontrolē valdības vienības, ir vispārējās valdības sektora vienības.

[..]

20.15. Bezpeļņas organizāciju kontrole ir definēta kā spēja noteikt bezpeļņas organizācijas vispārējo politiku vai programmu. Publiska iejaukšanās, pieņemot vispārējus noteikumus, kas piemērojami visām vienībām, kuras veic vienu un to pašu darbību, nav noteicošais faktors, lai lemtu, ka valdība kontrolē individuālu vienību. Lai noteiktu, vai bezpeļņas organizāciju kontrolē valdība, ņem vērā šādus piecus kontroles rādītājus:

a) amatpersonu iecelšana;
b) citi pamatakta noteikumi, piemēram, saistības bezpeļņas organizāciju statūtos;
c) līgumi;
d) finansēšanas līmenis;
e) riska līmenis.

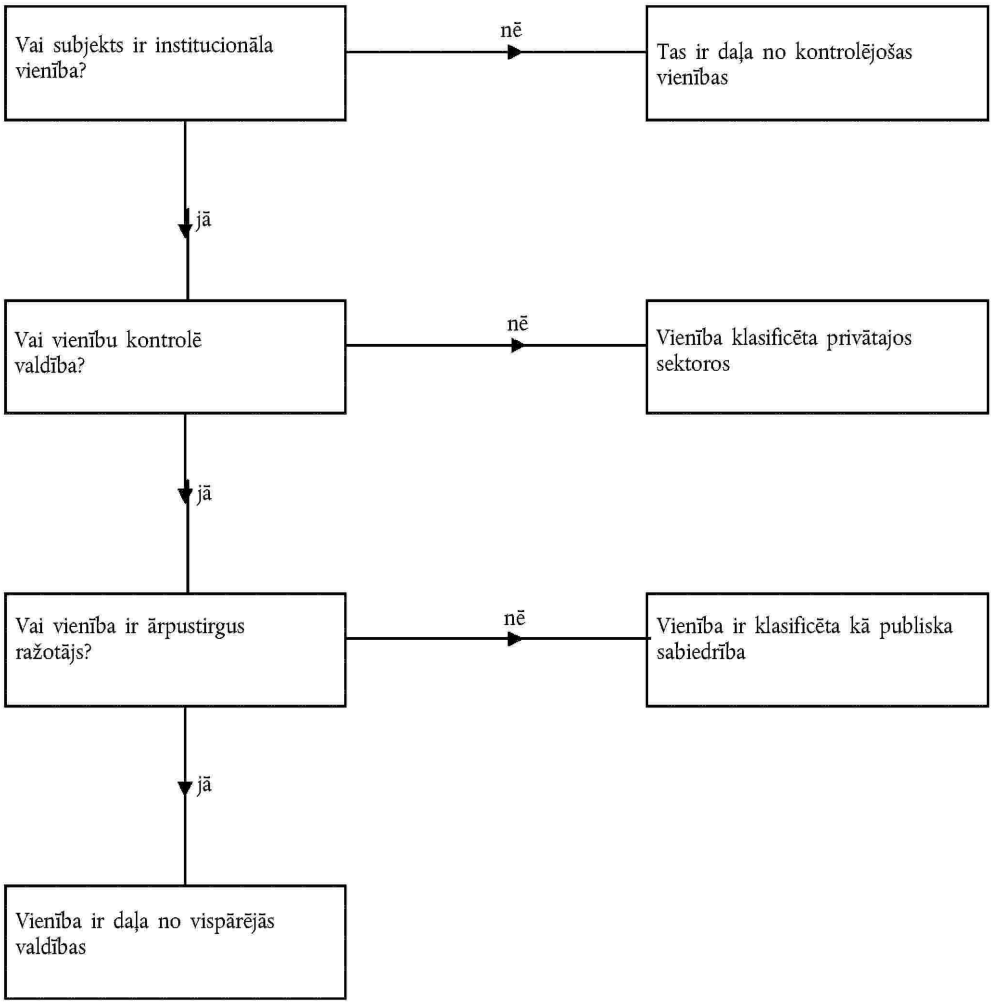
Var pietikt ar vienu rādītāju, lai konstatētu kontroli. Tomēr, ja bezpeļņas organizācija, kuru galvenokārt finansē valdība, var lielā mērā noteikt savu politiku vai programmu, ievērojot pārējos kritērijus, to neuzskata par valdības kontrolētu. Vairumā gadījumu vairāki rādītāji kopā norāda uz kontroli. Izšķirīgajā [vērtējošajā] lēmumā jāņem vērā šie rādītāji.

[..]

Citas vispārējās valdības vienības

20.17. Grūtības var sagādāt to preču un pakalpojumu ražotāju klasificēšana, kuru darbību ietekmē valdības vienības. Alternatīvas ir tos klasificēt kā vispārējo valdību vai, ja tie ir institucionālas vienības, – kā publiskas sabiedrības. Šādos gadījumos izmanto šādu lēmuma pieņemšanas procedūru.

20.1. diagramma. – Lēmuma pieņemšanas procedūra

Publiska kontrole

20.18. Subjekta kontrole ir spēja noteikt tā vispārējo politiku vai programmu. [..]

[..]

Tirgus/ārpustirgus tests

20.29. [..]

> Spēju veikt tirgus darbību pārbauda, jo īpaši izmantojot parasto kvantitatīvo kritēriju (50 % kritērijs), izmantojot pārdošanas ieņēmumu attiecību pret ražošanas izmaksām (kā noteikts 20.30. un 20.31. punktā). Lai publisko vienību uzskatītu par tirgus ražotāju, vismaz 50 % tās izmaksu sedz ar pārdošanas ieņēmumiem vairāku gadu gaitā.

[..]

20.306. Visas publiskā sektora institucionālās vienības ir rezidentvienības, ko kontrolē valdība tieši vai netieši kopā ar publiskā sektora vienībām. Subjekta kontroli nosaka kā spēju noteikt šā subjekta vispārējo politiku. Tas ir sīkāk aprakstīts turpmāk.

[..]

Publiskā sektora kontrole

20.309. Publiskā sektora rezidentvienības kontrole ir spēja noteikt vienības vispārējo politiku. To var veikt, izmantojot vienas publiskā sektora vienības tiešās tiesības vai daudzu vienību kolektīvās tiesības. Jāņem vērā šādi kontroles rādītāji:

a) Tiesības iecelt, aizliegt vai atlaist lielāko daļu ierēdņu, direktoru valdi utt. Ar tiesībām iecelt, atlaist, apstiprināt vai aizliegt lielāko daļu no subjekta valdes pietiek, lai noteiktu kontroli. Šādas tiesības var būt tieši vienai publiskā sektora vienībai vai netieši publiskā sektora vienībām kopā. Ja pirmās padomes iecelšanu kontrolē publiskais sektors, bet turpmāko aizstāšanu neveic šajā kontrolē, subjekts paliek publiskajā sektorā līdz brīdim, kad lielākā daļa vadītāju nav iecelti šajā kontrolē.

b) Tiesības iecelt, aizliegt vai atlaist galvenos darbiniekus. Ja vispārējās politikas kontroli faktiski nosaka ietekmīgi valdes locekļi, piemēram, galvenais izpilddirektors, priekšsēdētājs un finanšu direktors, pilnvarām iecelt, aizliegt vai atlaist minētos darbiniekus ir lielāks spēks.

c) Tiesības iecelt, aizliegt vai atlaist lielāko daļu subjekta galveno komiteju. Ja vispārējās politikas galvenie faktori, piemēram, samaksa augstākā līmeņa personālam un uzņēmējdarbības stratēģija, tiek deleģēti apakškomitejām, tad tiesības iecelt, atlaist vai aizliegt šo apakškomiteju direktorus ir kontroles noteicošais faktors.

d) Īpašumtiesības uz balsstiesību vairākumu. Tās parasti nosaka kontroli, kad lēmumus pieņem, pamatojoties uz principu, ka vienai akcijai ir viena balss. Akciju turējums var būt tiešs vai netiešs, un akcijas pieder visām publiskā sektora vienībām kopā. Ja lēmumus nepieņem, pamatojoties uz principu, ka vienai akcijai ir viena balss, situācija jāanalizē, lai redzētu, vai publiskajam sektoram ir balsu vairākums.

e) Īpašo akciju un iespēju tiesības. Šīs "zelta" vai īpašās akcijas kādreiz bija raksturīgas privatizētām sabiedrībām, un tās vēl izmanto dažas īpašam nolūkam dibinātas sabiedrības. Dažos gadījumos tās dod publiskā sektora subjektiem dažas atlikušās tiesības aizsargāt intereses; šādas tiesības var būt pastāvīgas vai ierobežotas laikā. Šādu akciju pastāvēšana pati par sevi nav kontroles rādītājs, bet tā rūpīgi jāanalizē, jo īpaši apstākļi, kuros var pieprasīt pilnvaras. Ja pilnvaras ietekmē subjekta pašreizējo vispārējo politiku, tās ir nozīmīgas, pieņemot lēmumus par klasifikāciju. Citos gadījumos tās ir rezerves pilnvaras, kas var piešķirt tiesības kontrolēt vispārējo politiku ārkārtas gadījumos utt., tās uzskata par nebūtiskām, ja tās neietekmē esošo politiku, lai gan gadījumā, ja tās izmanto, tās parasti izraisa tūlītēju pārklasificēšanu. Akciju pirkšanas iespēja publiskā sektora subjektiem konkrētos apstākļos ir līdzīga situācija, un jālemj, vai pilnvaras īstenot šo iespēju ietekmē subjekta vispārējo politiku.

f) Kontroles tiesības, izmantojot līgumsaistības. Ja visu subjekta pārdošanu veic vienam publiskā sektora subjektam vai publiskā sektora subjektu grupai, veidojas dominējošās ietekmes sfēra, ko var uzskatīt par kontroli. Citu pircēju klātbūtne vai iespēja, ka var būt citi pircēji, ir rādītājs, ka subjektu nekontrolē publiskā sektora vienības. Ja subjektam ir aizliegts sadarboties ar nepubliskā sektora klientiem publiskā sektora ietekmes dēļ, tas ir rādītājs, ka pastāv publiskā sektora kontrole.

g) Tiesības kontrolēt saskaņā ar nolīgumu/atļauju aizņemties. Aizdevēji bieži nosaka kontroli kā nosacījumu aizdevumu piešķiršanai. Ja publiskais sektors uzliek kontroli, izmantojot aizdevumus vai aizsargājot sevi pret risku, ko rada garantija, kas ir grūtāk nekā privātā sektora subjektam parastos apstākļos saņemt bankas aizdevumu, tas ir rādītājs, ka pastāv kontrole. Ja subjekts pieprasa publiskā sektora atļauju aizņēmuma veikšanai, tas ir rādītājs, ka pastāv kontrole.

h) Kontrole, izmantojot pārmērīgu regulējumu. Ja regulējums ir tik stingrs, ka tas faktiski diktē vispārējo uzņēmējdarbības politiku, tas ir kontroles veids. Publiskām iestādēm dažos gadījumos var būt spēcīga regulējoša līdzdalība, īpaši tādās jomās kā monopoli un privatizēti komunālie pakalpojumi, kuros ir publisko pakalpojumu elements. Regulējoša

līdzdalība var pastāvēt tādās nozīmīgās jomās kā cenu noteikšana, subjektam neatdodot vispārējās politikas kontroli. Arī izvēle iekļauties vai darboties stingri regulētā vidē ir rādītājs, ka subjekts netiek kontrolēts.

i) Citi. Kontroli var iegūt arī no statūtu pilnvarām vai tiesībām, kā noteikts subjekta dibināšanas dokumentā, piemēram, lai ierobežotu darbību, mērķus un pamatdarbības aspektus, apstiprinātu budžetu vai novērstu pārmaiņas subjekta dibināšanas dokumentā un subjekta sadalīšanos, apstiprinātu dividendes vai pārtrauktu tā attiecības ar publisko sektoru. Subjektu, kuru pilnībā vai gandrīz pilnībā finansē publiskais sektors, uzskata par kontrolētu, ja tā finansēšanas plūsmas kontroles ir pietiekami ierobežojošas, lai diktētu vispārējo politiku šajā jomā.

20.310. Katrs klasificēšanas gadījums jāvērtē atsevišķi, un daži šie rādītāji var nebūt svarīgi konkrētā gadījumā. Daži rādītāji, piemēram, 20.309. punkta a), c) un d) apakšpunktā minētie rādītāji, paši par sevi ir pietiekami, lai izveidotu kontroli. Citos gadījumos vairāki atsevišķi rādītāji kopā var norādīt uz kontroli.

[..]"

Itālijas tiesības

10 2003. gada 19. augusta *decreto legge n. 220* (Dekrētlikums Nr. 220) (2003. gada 20. augusta *GURI* Nr. 192), kas likuma statusu ieguvis pēc grozījumiem, kuri veikti ar 2003. gada 17. oktobra *legge n. 208* (Likums Nr. 208) (2003. gada 18. oktobra *GURI* Nr. 243) 1. pantu, 1. pantā ir noteikts:

"Republika atzīst un veicina valstu sporta tiesību autonomiju kā Starptautiskajai Olimpiskajai komitejai nozīmīgo starptautisko sporta tiesību izpausmi. Attiecības starp sporta tiesībām un Republikas tiesībām ir reglamentētas, balstoties uz autonomijas principu, izņemot attiecīgus gadījumus, kad arī Republikas tiesību sistēmā ir paredzētas ar sporta tiesībām saistītas subjektīvas situācijas."

11 1999. gada 23. jūlija *decreto legislativo n. 242* (Leģislatīvais dekrēts Nr. 242) (1999. gada 29. jūlija *GURI* Nr. 176; turpmāk tekstā – "Leģislatīvais dekrēts Nr. 242/1999") attiecas uz Itālijas Nacionālās olimpiskās komitejas (turpmāk tekstā – "*CONI*") reorganizāciju. Šā leģislatīvā dekrēta 4. panta 2. punkts ir izteikts šādi:

"*CONI* balsstiesīgo biedru vairākumu veido olimpisko sporta veidu ietvaros izvirzītie [nacionālo sporta] federāciju pārstāvji."

12 Leģislatīvā dekrēta Nr. 242/1999 15. panta 1.–6. punktā, kas attiecas uz nacionālajām sporta federācijām un asociētajām sporta federācijām, ir noteikts:

"1. Nacionālās sporta federācijas un asociētās sporta federācijas savu darbību sporta jomā īsteno atbilstoši [Starptautiskās Olimpiskās komitejas], starptautisko federāciju un *CONI* lēmumiem un pamatnostādnēm, ņemot vērā arī dažu *CONI* statūtos minēto darbības veidu publiskumu. To dalībnieki ir sporta sabiedrības un biedrības, un – vienīgi nacionālo sporta federāciju un asociēto sporta federāciju statūtos attiecībā uz konkrēto darbības jomu paredzētajos gadījumos – arī individuāli biedri.

2. Nacionālās sporta federācijas un asociētās sporta federācijas ir biedrības ar privāttiesiskas juridiskās personas statusu. Tās savu darbību neveic peļņas gūšanas nolūkā, un, ja vien šajā dekrētā nav tieši noteikts citādi, tām ir piemērojamas Civilkodeksa normas un normas, kas pieņemtas tā īstenošanas vajadzībām.

3. Katru gadu ikvienas nacionālās sporta federācijas un asociētās sporta federācijas bilanci apstiprina attiecīgās federācijas pārvaldes institūcija, un to iesniedz apstiprināšanai *CONI* nacionālajā komisijā. Ja federācijas vai asociētās federācijas revidenti sniedz negatīvu atzinumu vai ja *CONI* nacionālā komisija bilanci neapstiprina, tiek sasaukta sabiedrības vai biedrības sapulce, lai tā lemtu par bilances apstiprināšanu.

4. Sapulce, kas ievēlē izpildinstitūcijas, sapulces kontrolei pakļautās pārvaldes institūcijas orientējošu budžeta programmu apstiprināšanu veic katra četru gadu laikposma beigās un katra tā pilnvarojuma laikposma beigās, uz kuru tās ir apstiprinātas.

5. Nacionālā padome veic nacionālo sporta federāciju un asociēto sporta federāciju atzīšanu sporta vajadzībām.

6. Privāttiesiskas juridiskās personas statusa atzīšana jaunai nacionālajai sporta federācijai un asociētajai sporta federācijai notiek saskaņā ar [2000. gada 10. februāra *decreto del Presidente della Repubblica n. 361* (Republikas prezidenta Dekrēts Nr. 361)] pēc tam, kad vispirms nacionālā padome to atzinusi sporta vajadzībām."

13 Leģislatīvā dekrēta Nr. 242/1999 16. pantā ir noteikts:

"Nacionālo sporta federāciju un asociēto sporta federāciju darbība ir reglamentēta normatīvajos tiesību un regulatīvajos aktos, balstoties uz iekšējās demokrātijas principu, principu, ka sporta aktivitātēs ikviens piedalās vienlīdzības apstākļos, un atbilstoši valsts un starptautiskajām sporta tiesībām."

14 *CONI* statūtu 6. panta, kas attiecas uz *CONI* nacionālo padomi, 1. punktā ir noteikts:

"Nacionālā padome, kas ir Itālijas sporta augstākā pārstāvības institūcija, darbojas olimpiskās idejas izplatīšanas jomā, nodrošina sagatavošanai olimpiskajām spēlēm nepieciešamās darbības, reglamentē un koordinē nacionālās sporta aktivitātes un saskaņo nacionālo sporta federāciju un asociēto sporta federāciju darbību."

15 *CONI* statūtu 6. panta 3. punktā ir paredzēts:

"Saskaņā ar Olimpiskās hartas 29. panta 3. punktu balsstiesību vairākumu veido to nacionālo sporta federāciju pārstāvju nodotās balsis, kuras ietilpst dažādās starptautiskajās federācijās, kas pārzina sporta disciplīnas, kuras iekļautas olimpisko spēļu programmā."

16 *CONI* statūtu 6. panta 4. punkts ir formulēts šādi:

"Nacionālā padome:

[..]

b) nosaka pamatprincipus, kuri jāievēro, izstrādājot nacionālo sporta federāciju, asociēto sporta federāciju, sporta popularizēšanas sabiedrību, atzītu sabiedriskā labuma organizāciju, kā arī sporta biedrību un sabiedrību statūtus, lai tās varētu tikt atzītas un lai tās varētu darboties sporta jomā, un pieņem sporta tiesas reglamentu, kas ir jāievēro visām nacionālajām sporta federācijām un asociētajām sporta federācijām;

c) izskata nacionālo sporta federāciju, asociēto sporta federāciju, sporta popularizēšanas sabiedrību, atzīto sabiedriskā labuma organizāciju atzīšanas lēmumus sporta jomā, balstoties uz statūtos noteiktajiem kritērijiem, šajā nolūkā ņemot vērā arī attiecīgās sporta disciplīnas izplatību un to, vai tas ir olimpiskais sporta veids, eventuālo atzīšanu no [Starptautiskās Olimpiskās komitejas] puses un šīs disciplīnas sporta tradīcijas;

[..]

e) nosaka kritērijus un kārtību, kā *CONI* īsteno kontroli pār nacionālajām sporta federācijām, asociētajām sporta federācijām un – attiecībā uz sporta jomu – atzītajām sporta popularizēšanas sabiedrībām;

e1) nolūkā garantēt sporta čempionātu regulāru organizēšanu nosaka kritērijus un kārtību, kā federācijas īsteno kontroli pār [asociētajām] sporta sabiedrībām un kā *CONI* īsteno aizstājējkontroli, ja tiek konstatēts, ka attiecīgā nacionālā sporta federācija neīsteno šādu kontroli;

[..]

f1) pēc nacionālās komisijas ierosinājuma lemj par nacionālās sporta federācijas vai asociētās sporta federācijas uzraudzību, ja tās pārvaldes institūcijas pieļāvušas smagus pārkāpumus pārvaldībā vai sporta jomas tiesiskā regulējuma smagus pārkāpumus vai ja konstatēta šo institūciju darbības neiespējamība, vai arī ja nevar tikt nodrošināta nacionālo sporta sacensību sagatavošana un norise normālos apstākļos;

[..].”

17 *CONI* statūtu 7. panta 1. punktā, kas attiecas uz *CONI* nacionālo komisiju, ir noteikts:

“Nacionālā komisija ir *CONI* administratīvās darbības vadības un kontroles izpildinstitūcija; tā kontrolē nacionālās sporta federācijas un asociētās sporta federācijas un – ar to palīdzību – to un sporta popularizēšanas sabiedrību iekšējo darbību.”

18 *CONI* statūtu 7. panta 5. punkts ir formulēts šādi:

“Nacionālā komisija:

[..]

e) balstoties uz nacionālās padomes noteiktajiem kritērijiem un kārtību, kontrolē nacionālās sporta federācijas attiecībā uz publiskiem aspektiem, piemēram, regulāru sacensību organizēšanu, sagatavošanu olimpiskajām spēlēm, augsta līmeņa sporta aktivitātēm un piešķirtās finansiālās palīdzības izlietojumu, kā arī nosaka kritērijus, pēc kuriem federācijām piešķir finansiālo palīdzību;

[..]

f) ierosina nacionālajai padomei sākt nacionālās sporta federācijas vai asociētās sporta federācijas uzraudzību, ja tās pārvaldes institūcijas pieļāvušas smagus pārkāpumus pārvaldībā vai sporta jomas tiesiskā regulējuma smagus pārkāpumus, vai ja konstatēta to darbības neiespējamība, vai arī ja nacionālās sporta federācijas nav pieņēmušas reglamentējošas procedūras, vai sākt uzraudzību pār attiecīgajām iekšējām institūcijām, lai nodrošinātu nacionālo sporta sacensību sagatavošanu un norisi normālos apstākļos;

[..]

g2) apstiprina nacionālo sporta federāciju un asociēto sporta federāciju budžetu, saistītās darbības programmas, kā arī gada bilanci;

[..]

h1) ieceļ revidentus, kuri pārstāv *CONI* nacionālajās sporta federācijās, asociētajās sporta federācijās un *CONI* reģionālajās komitejās;

[..]

l) sporta vajadzībām apstiprina nacionālo sporta federāciju un asociēto sporta federāciju statūtus, regulējumu attiecībā uz statūtu īstenošanu, sporta tiesas reglamentu un antidopinga reglamentu pēc tam, kad izvērtējusi to atbilstību tiesību aktiem, *CONI* statūtiem, pamatprincipiem, pamatnostādnēm un nacionālās padomes noteiktajiem kritērijiem, vajadzības gadījumā 90 dienu laikā tos nododot atpakaļ attiecīgajai nacionālajai sporta federācijai vai asociētajai sporta federācijai nepieciešamo izmaiņu veikšanai;

[..]."

19 *CONI* statūtu 20. panta 4. punktā ir noteikts:

"Nacionālās sporta federācijas īsteno darbību sporta jomā un attiecīgas popularizēšanas darbības saskaņā ar [Starptautiskā Olimpiskā komitejas] un *CONI* lēmumiem un norādījumiem, ņemot vērā arī dažu šīs darbības aspektu publisko dimensiju. Sporta tiesību ietvaros *CONI* kontrolētajām nacionālajām sporta federācijām ir atzīta tehniska, organizatoriska un pārvaldības autonomija."

Pamatlietas un prejudiciālie jautājumi

20 *FIG* un *FISE* ir Itālijas nacionālās sporta federācijas, kas dibinātas biedrības formā; tās ir bezpeļņas organizācijas ar juridiskas personas statusu. Runa ir par privāttiesību juridiskajām personām, kurām principā ir piemērojamas Itālijas Civilkodeksa normas.

21 Ar *ISTAT* lēmumu, kas publicēts *Gazzetta ufficiale della Repubblica italiana* 2016. gada 30. septembra izdevumā, *FIG* un *FISE* tika iekļautas *ISTAT* 2016. gada sarakstā.

22 *ISTAT*, šajā nolūkā piemērojot EKS 2010 normas, vispirms uzskatīja, ka šīs divas federācijas pēc "tirgus/ārpustirgus" kritērija, kas minēts, piemēram, Regulas Nr. 549/2013 A pielikuma 20.29. punktā, bija ārpustirgus institucionālās vienības. Lai konstatētu, vai, piemērojot šīs regulas A pielikuma 2.130. un 3.31. punktu, šīs vienības bija klasificējamas MABO sektorā vai drīzāk valdība sektorā, *ISTAT* ir pārbaudījusi, vai pār *FIG* un *FISE* tika īstenota valdības kontrole.

23 *ISTAT* secināja, ka attiecībā uz šīm divām federācijām tā tas bija, jo, lai gan tām zināmā mērā piemita autonomija lēmumu pieņemšanā, tām nebija pilnīgas pašnoteikšanās iespēju, ņemot vērā to, cik būtiska ir kontrole, ko *CONI* īsteno pār to pārvaldību. Par šādu nozīmīgu ietekmi liecinot vairāki konkrēti rādītāji, tostarp *CONI* pilnvaras sporta vajadzībām atzīt federācijas, apstiprināt to statūtus, budžetu un bilanci, kontrolēt federācijas attiecībā uz aspektiem, kuriem piemīt publiska dimensija (sacensības, sagatavošana olimpiskajām spēlēm utt.), un konkrētos nacionālo sporta federāciju pieļautu smagu pārkāpumu gadījumos pakļaut tās administratīvai uzraudzībai. Tāpat *ISTAT* uzskatīja, ka *FIG* un *FISE* biedru veiktie biedra naudas maksājumi ir uzskatāmi par parafiskālu publisku atbalstu un ka šīs federācijas, kas papildus saņem arī ilgstoši stabilu publisko finansējumu no *CONI*, ir pakļautas tās stingrai kontrolei.

24 *FIG* un *FISE* katra atsevišķi attiecīgi 2016. gada 29. novembrī un 7. decembrī iesniedzējtiesā – *Corte dei conti* (Revīzijas palāta, Itālija) – cēla prasību atcelt *ISTAT* lēmumu par to iekļaušanu *ISTAT* 2016. gada sarakstā. Konkrēti, tās uzskata, ka *ISTAT* ir nepareizi piemērojusi EKS 2010 normas un kļūdaini uzskatījusi, ka tās bija pakļautas *CONI* īstenotai publiskai kontrolei.

25 Konstatējusi, ka gan *FIG*, gan *FISE* darbībai nepiemīt tirgus darbības iezīmju un ka šīs federācijas ir bezpeļņas organizācijas EKS 2010 izpratnē, iesniedzējtiesa norāda, ka pamatlietu pusēm ir strīds par jēdziena "valdības [publiska] kontrole" interpretāciju un, konkrētāk, par to trīs kritēriju interpretāciju, kuri saskaņā ar Regulas Nr. 549/2013 A pielikuma 20.15. punktu ir jāņem vērā, lai noteiktu, vai sporta federācija, būdama bezpeļņas organizācija, ir uzskatāma par pakļautu publiskai kontrolei un līdz ar to par nozīmīgu vispārējās valdības sektoram.

26 Vispirms, attiecībā uz negatīvo kritēriju, kas minēts šā punkta otrajā teikumā, ka "publiska iejaukšanās, pieņemot vispārējus noteikumus, kas piemērojami visām vienībām, kuras veic vienu un to pašu darbību", nav nozīmīga tam, lai atzītu, ka valdība īsteno kontroli pār institucionālu vienību, iesniedzējtiesa norāda, ka šo izpausmi var saprast plaši un ka pamatlietās tā ietverot gan *CONI* pilnvaras pieņemt pamatnostādnes attiecībā uz darbības veikšanu sporta jomā, gan pilnvaras sporta vajadzībām atzīt federācijas. Ja tas būtu jākvalificē kā "publiska iejaukšanās, pieņemot vispārējus noteikumus", šīm pilnvarām nebūtu nozīmes, lemjot par to, vai *CONI* īsteno kontroli pār *FIG* un *FISE*.

27 Turpinot, attiecībā uz kritēriju, ka valdības kontrole pār bezpeļņas organizāciju ir definēta kā "[valdības] spēja noteikt tās vispārējo politiku vai programmu", iesniedzējtiesa norāda, ka šo formulējumu var saprast divējādi. Pēc vienas interpretācijas, kas izrietot no Regulas Nr. 549/2013 A pielikuma 1.36. un 20.15. punktā paustās domas, kontrole varētu tikt saprasta kā valdības spēja noteikt institucionālās vienības vispārējo politiku vai stratēģiju, tas ir, spēja vadīt, uzlikt saistības un izvirzīt nosacījumus konkrētai un vispārējai šīs vienības pārvaldībai, izņemot pilnvaras veikt vienkāršu, formālu un ārēju uzraudzību. Pēc otras interpretācijas, kontrole būtu saprotama plaši – ieskaitot arī pilnvaras veikt formālu, ārēju uzraudzību, piemēram, pilnvaras apstiprināt bilances, iecelt revidentu vai apstiprināt statūtus.

28 Visbeidzot, attiecībā uz "finansējuma līmeņa" kritēriju, kas minēts Regulas Nr. 549/2013 A pielikuma 20.15. punkta d) apakšpunktā, iesniedzējtiesa norāda, ka gan *FIG*, gan *FISE* savu finansējumu apmēram 30 % apmērā saņem no *CONI*, savukārt biedru veiktie biedra naudas maksājumi šīm federācijām veido vairāk nekā 50 % no katras ieņēmumiem. Šajos apstākļos iesniedzējtiesai rodas jautājums, vai šie biedra naudas maksājumi var tikt ņemti vērā saistībā ar finansējuma kritēriju un vai tie ir uzskatāmi par publiskā sektora finansējuma vai privātā sektora finansējuma avotiem.

29 Šajā ziņā iesniedzējtiesa uzskata, ka, veicot vērtējumu par finansējuma līmeni, ir jāvar ņemt vērā attiecīgo federāciju biedru veiktos biedra naudas maksājumus, tomēr šajā ziņā tie esot jākvalificē kā "privāti maksājumi bez divpusēja rakstura", kurus nevar pielīdzināt ieņēmumiem ar publiskā finansējuma izcelsmi. Iesniedzējtiesa norāda, ka tad, ja tādi biedra naudas maksājumi būtu uzskatāmi par "parafiskālu publisku atbalstu" tādēļ, ka līdzīgi tam, kā apgalvo *ISTAT*, runa esot par publiskiem pārvedumiem, kuri veido finansējuma plūsmu, ko *CONI* nodrošina katrai federācijai, tādējādi tiktu ieviests kontroles rādītājs, kurš EKS 2010 tekstā nav paredzēts. Minētā tiesa norāda, ka gadījumā, ja būtu jāizmanto tās interpretācija, varētu uzskatīt, ka *FIG* un *FISE*, pateicoties savu biedru veiktiem privātiem biedra naudas maksājumiem, ir attīstījušas svarīgu pašfinansēšanas spēju, kas tām dotu iespēju lielā mērā noteikt savu vispārējo politiku vai programmu un kas tādējādi izslēgtu jebkādu *CONI* īstenotu publisko kontroli, lai gan tā tās finansē 30 % apmērā.

30 Šajos apstākļos *Corte dei conti* (Revīzijas palāta) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai Regulas Nr. 549/2013 [..] A pielikuma 20.15. punktā minētais jēdziens "publiska iejaukšanās, pieņemot vispārējus noteikumus, kas piemērojami visām vienībām, kuras veic vienu un to pašu darbību" ir jāsaprot plaši – kā tāds, kas ietver arī vadības pilnvaras pieņemt pamatnostādnes sporta jomā (t.s. *soft law*) un likumā noteiktās atzīšanas pilnvaras, lai varētu iegūt juridiskās personas statusu un darboties sporta nozarē, – pilnvaras, kas abas vispārīgi ir attiecināmas uz visām Itālijas nacionālajām sporta federācijām?

2) Vai Regulas Nr. 549/2013 [..] A pielikuma 20.15. punktā minētais vispārējais kontroles rādītājs ("spēja noteikt [bezpeļņas organizācijas] vispārējo politiku vai programmu") saturiski ir jāsaprot kā spēja vadīt, uzlikt saistības un izvirzīt nosacījumus bezpeļņas organizācijas pārvaldības darbībai vai arī to var saprast vispārīgi kā tādu, kas ietver arī ārējās uzraudzības pilnvaras, kuras atšķiras no tām, kas ir noteiktas [Regulas Nr. 549/2013 A pielikuma 20.15. punkta a)–e) apakšpunktā] minētajos konkrētajos kontroles rādītājos (piemēram, pilnvaras apstiprināt bilances, iecelt revidentus, apstiprināt statūtus un vairāku veidu reglamentus, pieņemt pamatnostādnes sporta jomā vai atzīšanas pilnvaras, lai varētu darboties sporta jomā)?

3) Vai, pamatojoties uz Regulas Nr. 549/2013 [..] [A pielikuma 20.15., 4.125. un 4.126. punktu], lai nospriestu, vai pastāv publiska kontrole, var tikt ņemta vērā biedru nauda, precizējot, vai ļoti liela minētās biedru naudas summa kopā ar citiem pašu ieņēmumiem, ievērojot konkrētā gadījuma specifiskās iezīmes, var apliecināt bezpeļņas organizācijas ievērojamas pašnoteikšanās spējas esamību?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Ievada apsvērumi

31 Pamatlietās runa ir par jautājumu, vai var uzskatīt, ka pār divām Itālijas ārpustirgus institucionālajām vienībām, kas izveidotas bezpeļņas organizācijas formā, proti, *FIG* un *FISE*, kontroli īsteno publisks subjekts, proti, *CONI*, lai atbilstoši EKS 2010 noteikumiem tās varētu klasificēt vai nu vispārējās valdības sektorā, vai arī MABO sektorā.

32 Kā izriet no Regulas Nr. 549/2013 1. un 3. apsvēruma, kā arī tās A pielikuma 1.01. un 1.19. punkta, ar EKS 2010 ir izveidots ietvardokuments, kas paredzēts tam, lai gan Savienības pilsoņu, gan pašas Savienības vajadzībām sagatavotu dalībvalstu kontus. Šī sagatavošana ir jāveic, pamatojoties uz vienotiem principiem, kuri nepieļauj atšķirīgas interpretācijas, un tā, lai varētu iegūt salīdzināmus rezultātus.

33 EKS 2010 uzskaites vajadzībām jebkura institucionāla vienība, kas Regulas Nr. 549/2013 A pielikuma 1.57. un 2.12. punktā būtībā ir definēta kā ekonomisks subjekts, kam raksturīga lēmumu pieņemšanas autonomija savas galvenās funkcijas veikšanā, ir jāiekļauj vienā no sešiem galvenajiem sektoriem, kas norādīti šīs regulas A pielikuma 1.34. punktā, proti, mājsaimniecības, valdība, sabiedrības (finanšu un nefinanšu), mājsaimniecības apkalpojošās bezpeļņas organizācijas (MABO) un pārējā pasaule.

34 Lai noteiktu, kurā sektorā iekļaujama tāda institucionāla rezidentvienība, kas nav mājsaimniecība, piemēram, bezpeļņas organizācija, ir jāpārbauda, vai runa ir par tirgus vai ārpustirgus ražotāju, tā, lai nošķirtu subjektus, kas klasificējami kā sabiedrības, no subjektiem, kas šādi nav klasificējami. Attiecībā uz ārpustirgus vienībām, ir jākonstatē, vai tās kontrolē publisks subjekts. Apstiprinošas atbildes gadījumā ārpustirgus vienība būtu klasificējama valdības sektorā, savukārt, ja atbilde ir noliedzoša, tā būtu klasificējama kā MABO. Šāda klasifikācijas metodika izriet, piemēram, no Regulas Nr. 549/2013 A pielikuma 1.35., 2.34., 2.130., 3.31., 20.05., 20.13. un 20.17. punkta kopīgas interpretācijas.

35 Vispārīgais jēdziens "kontrole" Regulas Nr. 549/2013 A pielikuma 1.36., 20.15., 20.18., 20.306. un 20.309. punktā līdzīgi ir definēts kā pilnvaras jeb spēja noteikt vienības jeb subjekta vispārējo politiku, stratēģiju vai programmu. Šā pielikuma 20.309. punktā, kas ietilpst tās 20. nodaļā, kas veltīta publiskajam sektoram, kurā ietilpst, piemēram, valdība un tās kontrolētas vienības jeb subjekti, ir minēti deviņi vispārīgi kontroles rādītāji, kas dod iespēju noteikt, vai rezidentvienība ir uzskatāma par tādu, pār kuru kontroli īsteno publisks subjekts, lai to varētu klasificēt publiskajā sektorā, paturot prātā, ka saskaņā ar minētā pielikuma 20.310. punktu daži no šiem rādītājiem attiecīgā gadījumā var būt nenozīmīgi.

36 Šajā ziņā ir jānorāda, ka Regulas Nr. 549/2013 A pielikuma 20.309. punktā ietverto jēdziena "publiskā sektora rezidentvienības kontrole" definīciju ir paredzēts piemērot jebkurai institucionālai vienībai neatkarīgi no tās juridiskās formas.

37 Konkrētāk, Regulas Nr. 549/2013 A pielikuma 20.15. punkts attiecas uz jautājumu par valdības kontroli pār bezpeļņas organizācijām. Minētās regulas A pielikuma 20.15. punkta pirmajā teikumā "bezpeļņas organizāciju kontrole ir definēta kā spēja noteikt bezpeļņas organizācijas vispārējo politiku vai programmu". Šajā normā ir minēti pieci kontroles rādītāji, kuri jāņem vērā, lai konstatētu, vai bezpeļņas organizācija ir pakļauta valdības kontrolei, bet vienlaikus ir precizēts, ka publiska iejaukšanās, pieņemot vispārējus noteikumus, kas piemērojami visām vienībām, kuras veic vienu un to pašu darbību, vēl nedod iespēju secināt, ka pastāv kontrole. Šie pieci rādītāji ar dažiem redakcionāliem variantiem atkarībā no valodas versijas ir iekļauti arī Regulas Nr. 549/2013 A pielikuma 2.39. punktā. Ir uzskatāms, ka, ņemot vērā to, ka šā pielikuma 2.39. un 20.15. punktā runa ir par vienu un to pašu jautājumu un ka tiem ir viens un tas pats mērķis, proti, precizēt kontroles rādītājus, kas piemērojami bezpeļņas organizācijām, neatkarīgi no šiem redakcionālajiem variantiem tie ir jāinterpretē kopā, un ir uzskatāms, ka tie veido vienu un to pašu normu.

38 Turklāt jākonstatē, ka, tā kā Regulas Nr. 549/2013 A pielikuma 20.309. punktā ir definēts kontroles jēdziens nolūkā noteikt publiskā sektora vispārējos apmērus un tā kā 2.39. un 20.15. punkta vienotajā normā ir definēts šis pats jēdziens nolūkā nošķirt bezpeļņas organizācijas, kas ietilpst publiskajā sektorā, no tādām, kas tajā neietilpst, šīm divām definīcijām ir viens un tas pats mērķis un tādējādi attiecībā uz bezpeļņas organizācijām tās ir piemērojamas tiem pašiem subjektiem. Tātad var uzskatīt, ka šīs divas normas ir savstarpēji papildinošas un tādējādi tās jāpiemēro kopā un saskaņoti, lai noteiktu, vai vienība ietilpst publiskajā sektorā vai privātajā sektorā un līdz ar to – attiecībā uz bezpeļņas organizāciju – vai tā ietilpst valdības sektorā saskaņā ar Regulas Nr. 549/2013 A pielikuma 3.31. punkta normām kopsakarā ar 20.13. punktu vai arī ir uzskatāma par MABO.

39 Tātad, lai varētu atbildēt uz prejudiciālajiem jautājumiem, ir jāizvērtē Regulas Nr. 549/2013 A pielikuma 2.39. un 20.15. punktā ietvertā norma, kura konkrētāk piemērojama bezpeļņas organizācijām, vienlaikus papildinot šo izvērtējumu, atsaucoties uz tā paša pielikuma 20.309. punktā ietverto vispārpiemērojamo normu.

Par pirmo jautājumu

40 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, kā būtu interpretējams Regulas Nr. 549/2013 A pielikuma 20.15. punktā minētais jēdziens "publiska iejaukšanās, pieņemot vispārējus noteikumus, kas piemērojami visām vienībām, kuras veic vienu un to pašu darbību".

41 Iesniedzējtiesa jautā par šā jēdziena interpretāciju, it īpaši ņemot vērā *CONI* pilnvaras sporta vajadzībām atzīt nacionālās federācijas, kā arī attiecībā uz tām pieņemt pamatnostādnes par darbības īstenošanu to pārzinātajās sporta jomās.

42 Regulas Nr. 549/2013 A pielikuma 20.15. punkta otrajā teikumā ir noteikts, ka "publiska iejaukšanās, pieņemot vispārējus noteikumus, kas piemērojami visām vienībām, kuras veic vienu un to pašu darbību, nav noteicošais faktors, lai lemtu, ka valdība kontrolē individuālu vienību".

43 No šīs normas formulējuma izriet, ka ar šo pēdējo minēto bija paredzēts no "kontroles" jēdziena izslēgt jebkādu publiskā sektora vienības iejaukšanos, kuras priekšmets būtu tādu noteikumu pieņemšana vai piemērošana, kuros attiecīgās darbības jomas vienību kopumu paredzēts vienādi un vienveidīgi pakļaut vispārējiem, vispārīgiem un abstraktiem principiem vai vispārīgām vadlīnijām.

44 Vispirms ir jānorāda, ka pamatlietās Leģislatīvā dekrēta Nr. 242/1999 16. pants, kurā noteikts, ka nacionālo sporta federāciju darbība ir reglamentēta tiesību un regulatīvajās normās, balstoties uz iekšējās demokrātijas principu, principu, ka visu dalība sporta aktivitātēs notiek vienlīdzības apstākļos, un atbilstoši valsts un starptautiskajām sporta tiesībām, ir uzskatāms par tādu publisku iejaukšanos vispārēju noteikumu formā Regulas Nr. 549/2013 A pielikuma 20.15. punkta otrā teikuma izpratnē, kura nav nozīmīga tam, lai izlemtu, vai valdība īsteno kontroli pār atsevišķu vienību.

45 Šajā normā formulētās izslēgšanas tvērums ir jāinterpretē, ņemot vērā konkrētos minētajā normā paredzētos kontroles rādītājus, kā arī citas attiecīgās Regulas Nr. 549/2013 A pielikuma normas, it īpaši šā pielikuma 20.309. punkta normu, kas minēta šā sprieduma 38. punktā.

46 Pirmkārt, tādi kontroles rādītāji kā "noteikumi par juridisko kompetenci" un "citi pamatakta noteikumi, piemēram, saistības bezpeļņas organizāciju statūtos", kas minēti attiecīgi Regulas Nr. 549/2013 A pielikuma 2.39. punkta b) apakšpunktā un 20.15. punkta b) apakšpunktā kopsakarā ar attiecīgo šā pielikuma 20.309. punkta i) apakšpunkta daļu un kas arī ir piemērojami bezpeļņas organizācijām, ļauj konstatēt iespēju, ka pastāv kontrole, ja kādā tiesību vai regulatīvajā normā, kas tieši vai netieši reglamentē attiecīgo bezpeļņas organizāciju, vai tās dibināšanas dokumentā valdībai ir paredzētas pilnvaras vai tiesības regulēt vai juridiskā kompetence vai arī bezpeļņas organizācijas saistības pret šo valdības vienību, tā, ka tādējādi tiek noteikta šīs bezpeļņas organizācijas vispārējā politika vai programma.

47 Konkrētāk, ir jāsecina, ka šis rādītājs ļauj konstatēt iespējamību, ka pastāv kontrole, ja kādā tiesību vai regulatīvajā normā, kas tieši vai netieši reglamentē tās pašas darbības jomas bezpeļņas organizācijas vai dažas no šīm bezpeļņas organizācijām, valdībai ir paredzēta kompetence pieņemt vai piemērot regulējumu, kas neatkarīgi no tā vispārīguma – vai detalizētuma – būtībā nozīmē īstenot izšķirošu ietekmi pār attiecīgās bezpeļņas organizācijas vispārējo politiku vai programmu, vai arī paredzēts šīs nupat minētās pienākums ievērot tādu regulējumu.

48 Otrkārt, ir jānorāda, ka Regulas Nr. 549/2013 A pielikuma 20.309. punkta h) apakšpunktā ir reglamentēts jautājums par "kontrol[i], izmantojot pārmērīgu regulējumu". Šajā normā ir noteikts, ka, "ja regulējums ir tik stingrs, ka tas faktiski diktē vispārējo uzņēmējdarbības politiku, tas ir kontroles veids" un ka konkrētos gadījumos "publiskām iestādēm dažos gadījumos var būt spēcīga regulējoša līdzdalība". No minētās normas arī izriet, ka reglamentējoša iejaukšanās, kas – neatkarīgi no tās vispārīguma vai detalizētuma – būtu pietiekoši intruzīva, lai faktiski noteiktu kādas vienības vai pat visu vienas un tās pašas darbības jomas vienību vispārējo politiku vai programmu, var būt uzskatāma par kontroles rādītāju.

49 No iepriekš izklāstītajiem apsvērumiem izriet, ka iesniedzējtiesai būtu jāpārbauda, vai saistībā ar savām pilnvarām sporta vajadzībām atzīt tādas nacionālās federācijas kā *FIG* un *FISE* un attiecībā uz tām pieņemt pamatnostādnes par darbības īstenošanu to pārzinātajā sporta jomā, *CONI*, pirmkārt, izdod vai piemēro regulējumu, lai visas nacionālās sporta federācijas vienādi un vienveidīgi pakļautu vispārējiem, vispārīgiem un abstraktiem principiem vai vispārīgām vadlīnijām un, otrkārt, neiejaucas pārmērīgi, ar regulējumu faktiski nosakot visu vai dažu šo federāciju vispārējo politiku vai programmu. Ja tas tā būtu, šādas pilnvaras nevarētu būt nozīmīgas, lai konstatētu, vai pār *FIG* un *FISE* tiek īstenota kontrole.

50 Eiropas Komisija savos rakstveida apsvērumos, kā arī tiesas sēdē Tiesā apgalvoja, ka *CONI* pilnvaras sporta vajadzībām atzīt nacionālās federācijas ir izraisījušas faktisku monopolstāvokli ar aplūkoto sporta disciplīnu saistītajā nozarē, ņemot vērā, ka, reiz atzītas sporta vajadzībām, šīs federācijas attiecīgajā sporta nozarē ir nonākušas monopolstāvoklī. Komisija no tā secina, ka *CONI* atzīšanas pilnvaras neietilpst jēdzienā "publiska iejaukšanās vispārēju noteikumu formā" Regulas Nr. 549/2013 A pielikuma 20.15. punkta otrā teikuma izpratnē. Turklāt Komisija uzskata, ka šajā sektorā, kam raksturīgs monopolstāvoklis, *CONI* pilnvaras pieņemt nacionālajām sporta federācijām paredzētas

pamatnostādnes par darbības īstenošanu sporta jomā izpaužas kā publiska kontrole šīs regulas A pielikuma 20.309. punkta h) apakšpunkta izpratnē, proti, "spēcīga regulējoša līdzdalība" sektorā, kam raksturīgs monopolstāvoklis.

51 Šajā ziņā ir jānorāda, ka Regulas Nr. 549/2013 A pielikuma 20.309. punkta h) apakšpunktā ir noteikts, ka "publiskām iestādēm dažos gadījumos var būt spēcīga regulējoša līdzdalība, īpaši tādās jomās kā monopoli un privatizēti komunālie pakalpojumi, kuros ir publisko pakalpojumu elements". Tātad šajā normā tostarp ir paredzēts gadījums, kad valdība regulējuma formā iejaucas darbības jomā, kur pastāv monopolstāvoklis un kur darbojas subjekts, saistībā ar ko ir kļuvis aktuāls jautājums par publisko kontroli.

52 Šajā gadījumā ir jānorāda, ka principā, ja iesniedzējtiesa veiks attiecīgu pārbaudi, *CONI* atzīšanas pilnvaras varētu būt uzskatāmas par publisku iejaukšanos vispārēju noteikumu formā šā sprieduma 43. punktā atgādinātās definīcijas izpratnē. Pirmkārt, *CONI* piemēro vispārējus noteikumus, proti, Leģislatīvā dekrēta Nr. 242/1999 15. panta 5. un 6. punktu, kuri piemērojami jebkuram subjektam, kas vēlas panākt "atzīšanu sporta vajadzībām", un, otrkārt, atzīšana no *CONI* puses ir tikai iepriekšēja stadija, jo visas nacionālās sporta federācijas tiek atzītas vienveidīgi saskaņā ar kārtību un nosacījumiem, kas paredzēti spēkā esošajā Itālijas regulējumā, šajā gadījumā – Republikas prezidenta 2000. gada 10. februāra Dekrētā Nr. 361. Ņemot vērā šā sprieduma 43. punktā ietverto definīciju, nav nozīmīgs tas, ka nacionālās sporta federācijas pēc to atzīšanas ir ieguvušas monopolstāvokli to pārzinātajā sporta disciplīnā tādā nozīmē, ka sporta praktizēšana tā publiskās dimensijas jomā, tas ir, tā praktizēšana formalizētā, oficiālā vai reprezentatīvā kontekstā, ir pakļauta to ekskluzīvai autoritātei. Proti, tāda monopolstāvokļa radīšana attiecībā uz kādas sporta disciplīnas praktizēšanas publisko dimensiju nav saistāma nedz ar atzīšanas pilnvarām kā tādām, nedz ar publisku iejaukšanos, bet ir tikai sekas, kas automātiski izriet no šo pilnvaru izmantošanas un šīs iejaukšanās, jo šīs sporta disciplīnas dimensijas uzticēšana konkrētam subjektam katrā ziņā nozīmē, ka tai ir tāds monopolstāvoklis, kura tvērums ir konkrēti noteikts.

53 Tomēr iesniedzējtiesai būtu jāpārliecinās, ka, ņemot vērā faktisko monopolstāvokli, kādā nacionālās sporta federācijas šķietami atrodas sporta disciplīnās, par kurām tās ir attiecīgi atbildīgas, pēc tam *CONI* rīcībā nav – piemēram, tādēļ, ka tā ir pilnvarota pieņemt nacionālajām sporta federācijām adresētas pamatnostādnes par sporta aktivitāšu īstenošanu, – "spēcīga regulējoša līdzdalība" Regulas Nr. 549/2013 A pielikuma 2.39. punkta b) apakšpunktā, 20.15. punkta b) apakšpunktā un 20.309. punkta h) apakšpunktā minēto kontroles rādītāju nozīmē, kas tai ļautu faktiski noteikt šo federāciju vispārējo politiku vai programmu.

54 Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka jēdziens "publiska iejaukšanās, pieņemot vispārējus noteikumus, kas piemērojami visām vienībām, kuras veic vienu un to pašu darbību", kas minēts Regulas Nr. 549/2013 A pielikuma 20.15. punkta otrajā teikumā, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas attiecas uz jebkuru tādas publiskā sektora vienības iejaukšanos, kas pieņem vai piemēro noteikumus, ar kuriem visas vienības attiecīgajā darbības jomā vienādi un vienveidīgi tiek pakļautas vispārējiem, vispārīgiem un abstraktiem noteikumiem vai vispārīgām vadlīnijām, tomēr šāds regulējums nevar – savas būtības vai īpaši "pārmērīguma" Regulas Nr. 549/2013 A pielikuma 20.309. punkta h) apakšpunkta izpratnē dēļ – faktiski noteikt attiecīgās darbības jomas vienību vispārējo politiku vai programmu.

Par otro jautājumu

55 Ar otro jautājumu iesniedzējtiesa vaicā par to, kā interpretējams jēdziens "spēja noteikt bezpeļņas organizācijas vispārējo politiku vai programmu" Regulas Nr. 549/2013 A pielikuma 20.15. punkta pirmā teikuma izpratnē.

56 Precīzāk, iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, kura šā jēdziena interpretācija ir jāizmanto, ņemot vērā dažādās pilnvaras, kas tādai publiskā sektora vienībai kā *CONI* piemīt attiecībā uz nacionālajām sporta federācijām. Tā šajā ziņā norāda, ka tā sliecas uzskatīt, ka jēdziens "spēja noteikt [..] vispārējo politiku vai programmu" tādai institucionālai vienībai kā bezpeļņas organizācija būtu jāsaprot kā valdības spēja "vadīt, uzlikt saistības un izvirzīt nosacījumus konkrētai un vispārējai šīs vienības pārvaldībai. Tātad kontrole pastāvot vienīgi tad, ja pastāv intruzīva, iedarbīga un konkrēta publiskā sektora subjekta spēja [..] kontrolētā subjekta pārvaldībā".

57 Kā atgādināts šā sprieduma 37. punktā, Regulas Nr. 549/2013 A pielikuma 20.15. punkta pirmajā teikumā ir noteikts, ka "bezpeļņas organizāciju kontrole ir definēta kā spēja noteikt bezpeļņas organizācijas vispārējo politiku vai programmu". Šīs regulas A pielikuma 2.39. punktā un 20.15. punkta trešajā teikumā ir minēti pieci kontroles rādītāji, kas jāņem vērā, lai konstatētu, vai bezpeļņas organizācija ir pakļauta publiskai kontrolei.

58 Šajā ziņā ir jānorāda, ka no Regulas Nr. 549/2013 A pielikuma 20.15. punkta piektā teikuma formulējuma, kas ietver norādi par spēju lielā mērā noteikt bezpeļņas organizāciju vispārējo politiku vai programmu, izriet, ka jēdziens "spēja" nav saprotams šaurā un formālā nozīmē, bet gan līdzīgi tam, kā norāda iesniedzējtiesa, tas ir jāsaprot vispārīgā nozīmē – kā "spēja", "iespēja" vai "iespējamība". Turklāt par šādu interpretāciju liecina Regulas Nr. 549/2013 vairāku citu valodu versijas, proti, A pielikuma punkti attiecībā uz jēdziena "kontrole" definīciju, kuros alternatīvi un tādā pašā nozīmē izmantoti termini "*capacité*" (kā 1.36. punkta spāņu ("*capacidad*"), vācu ("*Fähigkeit*"), angļu ("*ability*"), franču vai itāļu ("*capacità*") versijā), "*faculté*" (kā 20.306. un 20.310. punkta holandiešu valodas versijā ("*vermogen*")), "*habilité*" (kā 20.306. un 20.310. punkta rumāņu valodas versijā ("*abilitatea*")) vai "*possibilité*" (kā 20.310. punkta vācu valodas versijā ("*Möglichkeit*")).

59 Šā sprieduma iepriekšējā punktā izmantotā interpretācija izriet arī no mērķa, uz kuru balstīts šīs regulas A pielikuma 20.15. punkta pirmais teikums, proti, ka valdības vienības kontrole pār bezpeļņas organizāciju ir konstatējama, ja šī pēdējā minētā ir spējīga, tas ir, tai ir spēja, iespēja vai iespējamība izšķiroši ietekmēt bezpeļņas organizācijas vispārējo politiku vai programmu. Ir arī jānorāda, ka, no kontekstuāla skatpunkta raugoties, Regulas Nr. 549/2013 A pielikuma 20.309. punkta f) apakšpunktā jēdziens "spēja noteikt" ir precizēts ar norādi, ka kontroles īstenošana var izpausties kā "izšķiroša ietekme".

60 Turpretī jēdzienus "vispārējā politika" un "programma" nevar – pretēji iesniedzējtiesas uzskatam – reducēt uz vienu jēdzienu "institucionālās vienības konkrēta un vispārēja pārvaldība".

61 Šāds konstatējums izriet, piemēram, no izvērtējuma par kontroles rādītājiem, kas minēti Regulas Nr. 549/2013 A pielikuma 2.39., 20.15. un 20.309. punktā. Šie rādītāji ir paredzēti tam, lai precizētu un paskaidrotu jēdzienu "spēja noteikt bezpeļņas organizācijas vispārējo politiku vai programmu", liekot uzsvaru uz aspektiem, kas lielā mērā var ietekmēt bezpeļņas organizācijas vispārējās stratēģijas noteikšanu un orientāciju, piemēram, to, ka valdībai, noslēdzot ar bezpeļņas organizāciju līgumu vai arī to finansējot, vai arī tādēļ, ka pakļauta ar tās darbību saistītiem riskiem, ir iespēja iecelt bezpeļņas organizācijas amatpersonas vai uzlikt tai konkrētus pienākumus.

62 Pirmām kārtām, kontroles rādītājs "amatpersonu iecelšana", kas minēts Regulas Nr. 549/2013 A pielikuma 2.39. punkta a) apakšpunktā un 20.15. punkta a) apakšpunktā, atbilst šā pielikuma 20.309. punkta a) apakšpunkta daļai attiecībā uz amatpersonu iecelšanu, kas ir nozīmīga arī bezpeļņas organizācijām.

63 Šis rādītājs ļauj konstatēt iespēju, ka pār bezpeļņas organizāciju tiek īstenota kontrole, ja vien, kā izriet no Regulas Nr. 549/2013 A pielikuma 20.309. punkta a) apakšpunkta, "lielāko daļu" no personām, kuras ir atbildīgas par attiecīgā subjekta vadīšanu un līdz ar to var noteikt un ietekmēt tā vispārējo politiku un programmu, piemēram, tā pārraudzības institūcijas locekļus vai izpildinstitūcijas locekļus, ieceļ valdības vienība.

64 Otrām kārtām, uz kontroles rādītājiem "noteikumi par juridisko kompetenci" vai "citi pamatakta noteikumi, piemēram, saistības bezpeļņas organizāciju statūtos", kas minēti attiecīgi Regulas Nr. 549/2013 A pielikuma 2.39. punkta b) apakšpunktā un 20.15. punkta b) apakšpunktā, attiecas dažādi piemēri, kas minēti šā pielikuma 20.309. punkta a)–c) un g)–i) apakšpunktā, ciktāl šie piemēriem ir nozīmīgi bezpeļņas organizācijām un attiecas uz citiem jautājumiem, nevis uz amatpersonu iecelšanu, uz kuru attiecas divos iepriekšējos punktos minētais kontroles rādītājs.

65 Kā secināms no šā sprieduma 46. punkta, no Regulas Nr. 549/2013 A pielikuma 2.39. punkta b) apakšpunkta, it īpaši kopsakarā ar 20.15. punkta b) apakšpunktu un 20.309. punkta i) apakšpunktu, izriet, ka šis rādītājs ļauj konstatēt iespējamību, ka pastāv kontrole, ja bezpeļņas organizācijas dibināšanas dokumentā vai kādā tiesību vai regulatīvajā normā, kas tieši vai netieši reglamentē attiecīgo bezpeļņas organizāciju, valdības vienībai ir paredzētas regulēšanas pilnvaras vai tiesības, tai ir noteikta juridiskā kompetence vai bezpeļņas organizācijai ir uzlikti pienākumi attiecībā pret šo valdības vienību tādā veidā, ka ir ierobežoti bezpeļņas organizācijas mērķi, darbības veidi un pamatdarbības aspekti un tātad "tās vispārējā politika vai programma".

66 Tā tas ir, piemēram, saskaņā ar Regulas Nr. 549/2013 A pielikuma 20.309. punkta a)–c) un g)–i) apakšpunkta normām, kurās valdības vienība ir pilnvarota atbrīvot no amata vairumu amatpersonu vai iebilst pret viņu iecelšanu, iecelt, atbrīvot no amata vai iebilst pret vairumu personu, kas ieņem ar bezpeļņas organizācijas galvenajām institūcijām saistītus amatus, kā arī iecelt, atbrīvot no amata vai iebilst pret vissvarīgākajiem darbiniekiem, un kuras ļauj šādai valdības vienībai apstiprināt budžetu, kuras liedz bezpeļņas organizācijai grozīt savus statūtus, ierobežot vai izbeigt attiecības ar publisko sektoru, kuras bezpeļņas organizācijai uzliek pienākumu lūgt valdībai atļauju aizņemties naudas līdzekļus vai, kā izriet no šā sprieduma 47. punkta, kuras šādai valdības vienībai piešķir pilnvaras īstenot spēcīgu regulējošu līdzdalību.

67 Trešām kārtām, kontroles rādītājs "līgumi", kas minēts Regulas Nr. 549/2013 A pielikuma 2.39. punkta c) apakšpunktā un 20.15. punkta c) apakšpunktā, atbilst kontroles rādītājam, kurš minēts šīs regulas A pielikuma 20.309. punkta g) apakšpunktā, kas ir nozīmīgs arī bezpeļņas organizācijām. Lai gan arī minētās regulas A pielikuma 20.309. punkta f) apakšpunktā minētais kontroles rādītājs būtībā varētu būt piesaistīts rādītājam, kas minēts šīs pašas regulas A pielikuma 2.39. punkta c) apakšpunktā un 20.15. punkta c) apakšpunktā, nākas konstatēt, ka, norādot uz situāciju, kurai galvenokārt raksturīga pārdošana un klienti, tur sniegtie piemēri nav nozīmīgi tādām bezpeļņas organizācijām kā *FIG* un *FISE*.

68 Rādītājs, kas attiecas uz tādiem līgumiem kā šā sprieduma iepriekšējā punktā definētie, ļauj konstatēt iespējamību, ka pastāv kontrole, ja noteikumos, ko ietver starp valdības vienību un bezpeļņas organizāciju noslēgts līgums, piemēram, aizdevuma līgums, pirmajai minētajai ir paredzētas tiesības, kuras tai dod iespēju noteikt otrās minētās vispārējo politiku vai programmu, piemēram, kā tas izriet no Regulas Nr. 549/2013 A pielikuma 20.309. punkta g) apakšpunkta, īstenot kontroli pār kredītu piešķiršanu ar noteikumiem, kas ir stingrāki par noteikumiem, kurus bankas parasti piemēro privātā sektora subjektiem.

69 Ceturtām kārtām, kontroles rādītājs "finansēšanas līmenis/pakāpe", kas minēts attiecīgi Regulas Nr. 549/2013 A pielikuma 2.39. punkta d) apakšpunktā un 20.15. punkta d) apakšpunktā, atbilst šā pielikuma 20.309. punkta i) apakšpunkta pēdējam teikumam, kas ir nozīmīgs arī bezpeļņas organizācijām.

70 Šis rādītājs ļauj konstatēt iespējamību, ka pastāv kontrole, ja, kā tas izriet arī no Regulas Nr. 549/2013 A pielikuma 20.15. punkta piektā teikuma kopsakarā ar 20.309. punkta i) apakšpunkta pēdējo teikumu, bezpeļņas organizāciju pilnā apmērā, gandrīz pilnā apmērā vai galvenokārt finansē valdības vienība, ja vien kontrole, kas tiek īstenota pār šo finansējuma plūsmu, nav pietiekoši ierobežojoša, lai ietekmētu bezpeļņas organizācijas vispārējo politiku vai programmu un ja vien šī pēdējā minētā tādējādi saglabātu spēju noteikt šo politiku vai programmu.

71 Piektām kārtām, kontroles rādītājs "valdības riska pakāpe" jeb "riska līmenis", kas minēts attiecīgi Regulas Nr. 549/2013 A pielikuma 2.39. punkta e) apakšpunktā un 20.15. punkta e) apakšpunktā, daļēji atbilst šā pielikuma 20.309. punkta g) apakšpunktam, kas arī ir nozīmīgs bezpeļņas organizācijām.

72 Šis rādītājs ļauj konstatēt iespējamību, ka pastāv kontrole, ja valdības vienība var būt pakļauta ar bezpeļņas organizācijas darbību saistītiem riskiem vai ir tiesīga veikt pasākumus attiecībā pret bezpeļņas organizāciju nolūkā aizsargāt sevi no tādiem riskiem.

73 Šis izvērtējums liecina, ka apstākļi, kas ir nozīmīgi, lai konstatētu, vai pastāv publiska kontrole pār bezpeļņas organizāciju, attiecas nevis uz subjekta vadības un pārvaldības, kā arī tā kārtējo darījumu veikšanas nodrošināšanas funkciju, bet gan uz funkciju attiecībā uz subjekta mērķu, darbības veidu un pamatdarbības aspektu, kā arī stratēģiskās virzības un to pamatnostādņu formulēšanu jeb noteikšanu, kuras subjekts ir paredzējis ievērot, veicot šo darbību.

74 Šādu interpretāciju atbalsta šīs regulas A pielikuma 20.309. punkta c) un i) apakšpunkta formulējums, kur norādīti vairāki ar jēdzienu "vispārējā politika" saistīti aspekti, tostarp c) apakšpunktā minētā attiecīgā subjekta "samaksa augstākā līmeņa personālam un uzņēmējdarbības stratēģija", kā arī i) apakšpunkta frāze "darbību, mērķus un pamatdarbības aspektus".

75 Turklāt, kā savos rakstveida apsvērumos apgalvo Komisija, ja jēdzieni "vispārējā politika" un "programma" tiktu reducēti uz vienu jēdzienu "pārvaldība", jēgu zaudētu pārvaldības un lēmumu pieņemšanas autonomija, kas Regulas Nr. 549/2013 A pielikuma 2.12. punktā ietvertajā definīcijā atzīta institucionālajām vienībām, kuras ietilpst EKS 2010 piemērošanas jomā. No tā izriet, ka tāda vienība, lai gan tai savas galvenās funkcijas īstenošanā piemīt lēmumu pieņemšanas autonomija, tomēr var būt pakļauta publiskai kontrolei EKS 2010 izpratnē.

76 Šajā ziņā jānorāda, ka Itālijā tādām nacionālajām sporta federācijām kā *FIG* un *FISE* saskaņā ar *CONI* statūtu 20. panta 4. punktu sporta tiesībās nostiprinātā, 2003. gada 19. augusta Dekrētlikuma Nr. 220 1. pantā atzītā autonomijas principa ietvaros piemīt "tehniska, organizatoriska un pārvaldības autonomija [..], kas pakļauta *CONI* kontrolei", un ka šī autonomija ir skaidri atspoguļota šo divu federāciju statūtu normās, kā tas izriet no lūgumiem sniegt prejudiciālu nolēmumu.

77 Līdz ar to jautājums par valdības vienības – šajā gadījumā *CONI* – kontroli pār tādām institucionālām vienībām kā *FIG* un *FISE* nevar attiekties uz jautājumu, vai valdība īsteno izšķirošu ietekmi pār tādas institucionālās vienības pārvaldību vai lēmumu pieņemšanas spēju, kurai šajā jomā pēc definīcijas piemīt pilnīga autonomija, bet ar to ir paredzēts konstatēt, vai šī valdības vienība neatkarīgi no šādas autonomijas spēj vadīt un īstenot šīs vienības dažādu ierobežošanu attiecībā uz tās mērķu, darbības un stratēģiskās virzības noteikšanu un īstenošanu.

78 No iepriekš izklāstītajiem apsvērumiem izriet, ka jēdziens "spēja noteikt bezpeļņas organizācijas vispārējo politiku vai programmu" Regulas Nr. 549/2013 A pielikuma 20.15. punkta pirmā teikuma izpratnē ir jāinterpretē kā valdības vienības spēja, izmantojot kontroles rādītājus, kas izklāstīti Regulas Nr. 549/2013 A pielikuma 2.39. punkta a)–e) apakšpunktā un 20.15. punkta a)–e) apakšpunktā, kā arī šīs regulas A pielikuma 20.309. punktā minētos attiecīgos kontroles rādītājus, kas piemērojami bezpeļņas organizācijām, īstenot reālu un būtisku ietekmi uz bezpeļņas organizācijas mērķu, darbības veidu un pamatdarbības aspektu, kā arī stratēģiskās virzības un to pamatnostādņu formulēšanu un īstenošanu, kuras subjekts ir paredzējis ievērot, veicot šo darbību.

79 Tādēļ iesniedzējtiesai būtu jāpārbauda, vai *CONI* pilnvaras attiecībā uz *FIG* un *FISE* ir uzskatāmas par "spēju noteikt [šīs federācijas] vispārējo politiku vai programmu" šīs definīcijas izpratnē.

80 Šajā ziņā, pirmkārt, attiecībā uz tiesībām iecelt revidentus, kuri pilnvaroti pārstāvēt *CONI* nacionālajās sporta federācijās, ņemot vērā apsvērumus, kas izklāstīti šā sprieduma 62. un 63. punktā, ir jākonstatē, ka tādas tiesības nevar būt piesaistītas kontroles rādītājam "amatpersonu iecelšana", jo revidenti pēc būtības parasti netiek uzskatīti par "amatpersonām" un tātad nespēj noteikt subjekta "vispārējo politiku un programmu" šā sprieduma 78. punktā apstiprinātās definīcijas izpratnē.

81 Otrkārt, attiecībā uz pilnvarām, kas izriet no *CONI* statūtu 6. un 7. panta, ir jānorāda, ka to lielākā daļa ir saistāmas ar tādiem kontroles rādītājiem kā "noteikumi par juridisko kompetenci" un "citi pamatakta noteikumi, piemēram, saistības bezpeļņas organizāciju statūtos", kuri interpretēti šā sprieduma 64.–66. punktā. Tādējādi tas jo īpaši attiecas uz *CONI* pilnvarām apstiprināt nacionālās sporta federācijas budžetu, darbības programmas un ikgadējo bilanci, kontrolēt nacionālās sporta federācijas attiecībā uz publiskiem aspektiem, "sporta vajadzībām" apstiprināt nacionālās sporta federācijas statūtus, statūtu īstenošanas regulējumu, sporta tiesu reglamentus un antidopinga reglamentus un attiecīgā gadījumā ierosināt nepieciešamos grozījumus šajos tiesību aktos, iecelt revidentus, kuri pilnvaroti to pārstāvēt nacionālajās sporta federācijās, veikt nacionālās sporta federācijas uzraudzību, ja tās pārvaldes institūcijas pieļāvušas smagus pārkāpumus pārvaldībā vai smagus sporta tiesību aktu pārkāpumus, definēt kritērijus un kārtību, kā *CONI* īsteno kontroli pār nacionālajām sporta federācijām, nolūkā garantēt sporta čempionātu regulāru organizēšanu noteikt kritērijus un kārtību, kā nacionālās sporta federācijas īsteno kontroli pār asociētām sporta sabiedrībām un kādā *CONI* īsteno aizstājējkontroli, ja šāda kontrole netiek īstenota, noteikt pamatprincipus, kuriem jāatbilst nacionālās sporta federācijas statūtiem, lai tā iegūtu atzīšanu sporta vajadzībām, vai pieņemt sporta tiesas reglamentu, kas jāievēro visām nacionālajām sporta federācijām. Kā izriet no šā sprieduma 53. punkta, tas tāpat attiecas uz *CONI* pilnvarām pieņemt nacionālajām sporta federācijām adresētas pamatnostādnes par darbības īstenošanu to pārzinātajā sporta jomā, ja pēc iesniedzējtiesas veiktas pārbaudes, kurā ņemtas vērā Tiesas atbildes uz pirmo jautājumu, šādas pilnvaras būtu saistāmas ar šo kontroles rādītāju.

82 Attiecībā uz katru no šīm pilnvarām iesniedzējtiesai būtu jāpārliecinās, vai neatkarīgi no tādām nacionālajām sporta federācijām kā *FIG* un *FISE* atzītās tehniskās, organizatoriskās un vadības autonomijas, kas atspoguļota šo federāciju statūtos, *CONI* spēj īstenot reālu un būtisku ietekmi pār minēto federāciju vispārējo politiku vai programmu šā sprieduma 78. punktā apstiprinātās definīcijas izpratnē, vai arī šo pilnvaru ietekme – izmantojot iesniedzējtiesas terminoloģiju – nepārsniedz "ārēju un formālu uzraudzību", kurai līdzīgi tīri marginālai ietekmei nebūtu izšķirošas ietekmes uz šo vispārējo politiku vai programmu.

83 Šajā nolūkā iesniedzējtiesai tostarp būtu jāpārbauda, vai pilnvaras apstiprināt budžetu un bilances, kā arī izdarīt grozījumus federāciju statūtos, kas ir tieši formulētas, piemēram, Regulas Nr. 549/2013 A pielikuma 20.309. punkta i) apakšpunktā, ir pielīdzināmas tam, ka *CONI* tiek piešķirtas tikai tiesības pārbaudīt, vai arī – gluži pretēji – izšķiroša ietekme uz *FIG* un *FISE* mērķu, darbības veidu un pamatdarbības aspektu, kā arī stratēģiskās virzības un to pamatnostādņu noteikšanu un īstenošanu, ko šīs federācijas ir paredzējušas ievērot, veicot šo darbību.

84 Iesniedzējtiesai attiecīgā gadījumā būtu arī jāpārliecinās, ka *CONI* spēja noteikt *FIG* un *FISE* vispārējo politiku vai programmu ir iedarbīga un pastāvīga – tādā nozīmē, ka tā nav izmantojama vienīgi pagaidu kārtā ārkārtas situācijās, kā tas, šķiet, ir *CONI* pilnvaru veikt federācijas uzraudzību gadījumā tad, ja federācijas pārvaldes institūcijas ir pieļāvušas smagus pārkāpumus pārvaldībā vai smagus sporta tiesību aktu pārkāpumus.

85 Treškārt, iesniedzējtiesai ir arī pienākums pārbaudīt, vai šā sprieduma 67. un 68. punktā, kā arī 71. un 72. punktā minētie kontroles rādītāji – attiecīgi līgumi un riska līmenis – ir nozīmīgi pamatlietās un attiecīgā gadījumā palīdz apliecināt, ka pastāv publiska kontrole. Konkrētāk, iesniedzējtiesai būtu jāpārbauda, vai, pirmām kārtām, līgumi ir noslēgti starp *CONI* vai kādu citu valdības vienību, no vienas puses, un *FIG* vai *FISE*, no otras puses, un vai attiecīgā gadījumā ar to saturu un eventuālajām tiesībām, kas piešķirtas *CONI* vai šai valdības vienībai, šajos līgumos tai ir piešķirtas tādas kontroles tiesības, ka

tā spēj noteikt *FIG* vai *FISE* vispārējo politiku vai programmu šā sprieduma 78. punktā apstiprinātās definīcijas izpratnē. Otrām kārtām, iesniedzējtiesai būtu jāpārbauda, vai *CONI* vai kāda cita valdības vienība var būt pakļauta ar tādu nacionālo sporta federāciju kā *FIG* un *FISE* darbību saistītiem riskiem, vai nolūkā to aizsargāt no šādiem eventuāliem riskiem tā attiecībā pret nupat minētajām var veikt pasākumus, ar kuriem tai piešķir tiesības, kas tai ļauj noteikt šīs federācijas vispārējo politiku vai programmu šā sprieduma 78. punktā apstiprinātās definīcijas izpratnē.

86 Ceturtkārt, kontroles rādītājs, kas minēts šā sprieduma 69. un 70. punktā, tiks aplūkots šā sprieduma 91. un nākamajos punktos.

87 Turklāt ir jāprecizē, ka šā sprieduma 80.–86. punktā minēto dažādo kontroles rādītāju izvērtējums ir jāiekļauj kopējā vērtējumā atbilstoši noteikumiem, kas šim nolūkam paredzēti Regulas Nr. 549/2013 A pielikuma 2.39. punkta pēdējā teikumā, 20.15. punkta piektajā līdz astotajā teikumā un 20.310. punktā. No šīm normām izriet, ka tad, ja konkrētos gadījumos viens vienīgs rādītājs var būt pietiekams, lai konstatētu kontroli, tieši rādītāju kopums ir tas, kas vairumā gadījumu sniegs atbildi uz to, vai pastāv kontrole, ar to saprotot, ka atkarībā no konkrētās situācijas daži rādītāji var nebūt nozīmīgi un, kā izriet no šā sprieduma 70. punkta, finansēšanas līmeņa rādītājs var nebūt izšķirošs. Līdz ar to iesniedzējtiesai būtu jāveic tāds kopējs vērtējums, ņemot vērā šos noteikumus; te gan jāprecizē, ka šis kopējais vērtējums – saskaņā ar Regulas Nr. 549/2013 A pielikuma 20.15. punkta pēdējo teikumu – nenovēršami būs vērtējošs lēmums.

88 Šajā vērtējošajā lēmumā iesniedzējtiesai būtu jāņem vērā arī tas, ka liels tādu rādītāju skaits, pēc kuriem iespējams konstatēt, ka pastāv kontrole, balstoties uz vienu vienīgu rādītāju, var būt pietiekams, lai par kontroles esamību varētu secināt, izmantojot tikai un vienīgi šo rādītāju. Šajā gadījumā ir jāatgādina, ka daudzās pilnvaras, kuras piešķirtas *CONI*, attiecas uz kontroles rādītājiem "noteikumi par juridisko kompetenci" un "citi pamatakta noteikumi, piemēram, saistības bezpeļņas organizāciju statūtos". Tātad gadījumā, ja iesniedzējtiesa pēc tai veicamā kopējā vērtējuma pabeigšanas uzskatītu, ka šīs pilnvaras vai liela to daļa palīdz apliecināt, ka pastāv kontrole, tai vēl vajadzētu pārbaudīt, vai šis kontroles rādītājs pats par sevi ir pietiekams, lai varētu konstatēt kontroli.

89 Attiecībā uz iesniedzējtiesas norādīto apstākli, ka Itālijas nacionālās sporta federācijas īstenojot ietekmi pār *CONI* darbību tāda iemesla dēļ, ka tās veido vairākumu tās galvenajās koleģiālajās lēmējinstitūcijās – nacionālajā padomē vai nacionālajā komisijā, ir jāuzsver, ka šis apstāklis ir nozīmīgs tikai tad, ja ir iespējams konstatēt, ka ikviena federācija atsevišķi spēj īstenot nozīmīgu ietekmi uz publisko kontroli, ko *CONI* īsteno pār to, lai šo kontroli neitralizētu, – neatkarīgi no to pārējo sporta federāciju ietekmes, kuras atrodas analogā situācijā, – un tādējādi atgūt kontroli pār savu vispārējo politiku un programmu. Attiecīgā gadījumā iesniedzējtiesai būtu jāpārbauda šis aspekts.

90 Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz otro jautājumu ir jāatbild, ka jēdziens "spēja noteikt bezpeļņas organizācijas vispārējo politiku vai programmu" Regulas Nr. 549/2013 A pielikuma 20.15. punkta pirmā teikuma izpratnē ir jāinterpretē kā valdības spēja ilgstoši un pastāvīgi īstenot reālu un būtisku ietekmi uz bezpeļņas organizācijas mērķu, darbības veidu un pamatdarbības aspektu, kā arī stratēģiskās virzības un to pamatnostādņu noteikšanu un īstenošanu, kuras bezpeļņas organizācija ir paredzējusi ievērot, veicot šo darbību. Tādās lietās kā pamatlietas valsts tiesai ir pienākums, ņemot vērā Regulas Nr. 549/2013 A pielikuma 2.39. punkta a)–e) apakšpunktā un 20.15. punkta a)–e) apakšpunktā minētos kontroles rādītājus, kā arī attiecīgos šīs regulas A pielikuma 20.309. punktā minētos kontroles rādītājus, kas piemērojami bezpeļņas organizācijām, pārbaudīt, vai tāda valdības vienība kā pamatlietās aplūkotā nacionālā olimpiskā komiteja īsteno publisko kontroli pār nacionālajām sporta federācijām, kas dibinātas bezpeļņas organizācijas formā, tādām kā pamatlietās aplūkotās, šajā nolūkā veicot kopēju vērtējumu, kas nenovēršami būs vērtējošs lēmums, atbilstoši minētās regulas A pielikuma 2.39. punkta pēdējam teikumam, 20.15. punkta piektajam līdz astotajam teikumam un 20.310. punktam.

Par trešo jautājumu

91 Ar trešo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai biedru veiktie biedra naudas maksājumi tādai privāttiesiskai bezpeļņas organizācijai kā pamatlietās aplūkotās nacionālās sporta federācijas var tikt ņemti vērā, lai pārbaudītu, vai pastāv publiska kontrole, un, ja tas tā ir, vai šie biedra naudas maksājumi, kas veido šīs bezpeļņas organizācijas ieņēmumu galveno daļu, ir uzskatāmi par publiskā sektora finansējumu vai tomēr par privātā sektora finansējumu.

92 Vispirms ir jānorāda, ka iesniedzējtiesa savu jautājumu ir formulējusi, atsaucoties ne tikai uz Regulas Nr. 549/2013 A pielikuma 20.15. punktu, bet arī uz šā pielikuma 4.125. un 4.126. punktu.

93 Šajā ziņā jākonstatē, ka Regulas Nr. 549/2013 A pielikuma 4.125. un 4.126. punkta normas nav nozīmīgas atbildei, kas sniedzama uz trešo jautājumu. Proti, šo normu, kas ietvertas šā pielikuma 4. nodaļā, kuras priekšmets ir "sadales darījumi", tas ir, ražošanā radītās pievienotās vērtības sadalīšanas darījumi un bagātību un ienākumu pārdalīšanas darījumi, vienīgais nolūks ir definēt un precizēt jēdzienu "kārtējie pārvedumi MABO", tajā integrējot, piemēram, "mājsaimniecību regulāri maksātas biedru naudas [..] sporta [..] organizācijām". Papildus apstāklim, ka šis jēdziens pats par sevi nav saistīts ar jautājumu par publisko kontroli, ir jākonstatē, ka minētās normas ir piemērojamas nevis bezpeļņas organizāciju kopumam, bet gan vienīgi MABO, tas ir, institucionālām vienībām, kas klasificētas privātajā sektorā, ja ir konstatēts, ka tās neatrodas valdības kontrolē. Tātad aplūkotās normas attiecas uz vienībām, kuru dēļ uz jautājumu par publisko kontroli jau ir sniegta noraidoša atbilde, un tās reglamentē aspektu, kas pilnīgi atšķiras no kontroles aspekta.

94 Līdz ar to trešais jautājums ir jāizvērtē, ņemot vērā vienīgi ar finansēšanas līmeni saistīto kontroles rādītāju, kas, kā izriet no šā sprieduma 69. punkta, ir reglamentēts Regulas Nr. 549/2013 A pielikuma 2.39. punkta d) apakšpunktā, 20.15. punkta d) apakšpunktā un 20.309. punkta i) apakšpunkta pēdējā teikumā.

95 Pirmām kārtām, attiecībā uz jautājumu par biedru veikto biedra naudas maksājumu ņemšanu vērā nolūkā pārbaudīt, vai pastāv publiska kontrole ar finansēšanas līmeni saistītā kontroles rādītāja ietvaros, ir jānorāda, ka šā sprieduma iepriekšējā punktā minētais rādītājs uzliek pienākumu vēl pirms šīs pārbaudes konstatēt, kādu daļu no bezpeļņas organizācijas ieņēmumiem veido publiskais finansējums. Tā kā biedru veikti biedra naudas maksājumi ietilpst tādu bezpeļņas organizāciju kā *FIG* un *FISE* ieņēmumos, tie tādā vai citādā veidā ir jāņem vērā, lai varētu konstatēt, kādu bezpeļņas organizācijas finansējuma daļu veido publiskie līdzekļi, un lai līdz ar to varētu konstatēt, vai pastāv publiska kontrole.

96 Otrām kārtām, attiecībā uz jautājumu par biedru veikto biedra naudas maksājumu publiskumu vai privātumu ir jānorāda līdzīgi, kā to darījusi iesniedzējtiesa: pirmšķietami rodas iespaids, ka EKS 2010 klasifikācijas ietvaros tas nav ar mājsaimniecībām saistītu fizisku personu privāts maksājums bez divpusēja rakstura, kas veikts institucionālām vienībām, kuras izveidotas bezpeļņas organizācijas formā.

97 Tomēr, ņemot vērā Regulas Nr. 549/2013 pamatā esošo mērķi, kas atgādināts šā sprieduma 32. punktā, – izstrādāt dalībvalstu kontus, pamatojoties uz vienotiem principiem, kuri nepieļauj atšķirīgas interpretācijas, veidā, kas dod iespēju iegūt salīdzināmus rezultātus, – biedru veikto biedra naudas maksājumu kvalifikācijai statistikas vajadzībām par privāta finansējuma vai publiska finansējuma avotu nav jāņem vērā tikai biedra naudas maksātāja privātais vai publiskais statuss vai valsts tiesību aktos reglamentētās juridiskās attiecības starp šo maksātāju un bezpeļņas organizāciju.

98 Ir jāņem vērā arī jebkurš cits apstāklis, ar ko iespējams konstatēt biedra naudas maksājumu publisko vai privāto būtību, piemēram, konteksts, kurā šie pēdējie minētie tiek veikti, to izmantošana, ņemot vērā plašas sabiedrības intereses, uz kurām tos var attiecināt, to obligātais vai fakultatīvais raksturs, tas, vai tie uzskatāmi par atlīdzību par attiecīgā subjekta sniegto pakalpojumu faktisku saņemšanu, kā arī autonomija, kāda šim subjektam piemīt, nosakot to apmēru. Tātad tādai biedra naudai kā pamatlietās

aplūkotie biedru maksājumi nacionālajām sporta federācijām – neatkarīgi no to maksātāju privātā statusa un to juridiskās kvalifikācijas valsts tiesībās EKS 2010 vajadzībām – varētu piemist publiskums, jo te runa ir par obligātu iemaksu, kura, lai arī tā ne vienmēr ir atlīdzība par sniegto pakalpojumu faktisku saņemšanu, tiek ieturēta plašas sabiedrības saimnieciskās vai sociālās interesēs un no kuras it īpaši iegūst privāttiesiskas juridiskas personas, tādas kā šīs nacionālās sporta federācijas.

99 Šai ziņā šajā lietā no Tiesai iesniegtajiem lietas materiāliem izriet, ka, pirmkārt, tādas Itālijas nacionālās sporta federācijas kā *FIG* un *FISE*, kā jau norādīts šā sprieduma 52. punktā, to pārzinātajās sporta disciplīnās atrodas monopolstāvoklī, jo sporta praktizēšana tā publiskās dimensijas jomā, tas ir, tā praktizēšana formalizētā, oficiālā vai reprezentatīvā kontekstā, ir pakļauta to ekskluzīvai autoritātei. Otrkārt, saskaņā Leģislatīvā dekrēta Nr. 242/1999 15. panta 1. punktu, kā arī *CONI* statūtu 7. panta 5. punktu un 20. panta 4. punktu šo federāciju darbība ietver publisku dimensiju, kas sastāv no regulāras sacensību organizēšanas, sagatavošanas olimpiskajām spēlēm un augsta līmeņa sporta aktivitātēm. Treškārt, ņemot vērā šajā punktā minēto monopolstāvokli, biedra naudas samaksa ir obligāta jebkurai personai, kas vēlas praktizēt darbību sporta jomā, ko – tās publiskajā dimensijā – pārzina attiecīgā nacionālā sporta federācija; te gan jāprecizē, ka jebkurai personai, kas vēlas piedalīties aktivitātēs, kuras saistītas ar federāciju, ir pienākums tajā iestāties. Ceturtkārt, biedra naudas maksājumi ne vienmēr ir uzskatāmi par atlīdzību par nacionālās sporta federācijas sniegto pakalpojumu faktisku saņemšanu, jo biedri nodarbojas ne ar visiem sporta veidiem (to publiskajā dimensijā).

100 Tātad biedra naudas maksājumi, kuri jāveic pamatlietās aplūkoto nacionālo sporta federāciju biedriem, varētu tikt novērtēti tā, ka tie ir publiski, jo ar tiem to obligātuma dēļ tiek veicināta ar plašas sabiedrības interesēm saistīto mērķu finansēšana, ko ikvienā sporta disciplīnā īsteno viena vienīga nacionālā federācija, un ar tiem ir paredzēts popularizēt sportu vispār un it īpaši augsta līmeņa sportu, lai arī šie biedra naudas maksājumi nav uzskatāmi par atlīdzību par tādējādi sniegto pakalpojumu faktisku saņemšanu.

101 Tiesas sēdē Tiesā *FIG* tomēr apgalvoja, ka nacionālās sporta federācijas pilnīgi autonomi nosaka minēto biedra naudas maksājumu apmēru, bet tas iesniedzējtiesai vēl būtu jāpārbauda. Lai arī šis apstāklis, pieņemot, ka tas tiktu konstatēts, faktiski ir jāņem vērā vērtējumā par biedru veikto biedra naudas maksājumu privātumu vai publiskumu, tomēr ir jāuzsver, ka tādai autonomijai var arī nebūt tādas sekas, ka tā liktu apšaubīt šo biedra naudas maksājumu publiskumu.

102 Proti, lai gan nacionālo sporta federāciju autonomija biedra naudas maksājumu apmēra noteikšanā kā plašākas organizatoriskās un budžeta autonomijas izpausme neļauj uzskatīt, ka šīm federācijām ir ciešas atkarības attiecības ar *CONI*, tas tā nebūtu, ja *CONI* būtu iespēja, pirmkārt, savu pilnvaru kontrolēt minēto federāciju budžetu ietvaros lielā mērā ietekmēt šo biedra naudas maksājumu apmēru vai, otrkārt, samazināt savas finansiālās līdzdalības apmēru, ja rastos domstarpības par minēto biedra naudas maksājumu apmēru, ko noteikušas tās pašas federācijas. Iesniedzējtiesai ir pienākums pārbaudīt šos punktus un gadījumā, ja nacionālajai sporta federācijai faktiski būtu spēja pilnīgi autonomi noteikt biedru veikto biedra naudas maksājumu apmēru, noteikt, vai tāda autonomija ir pietiekama, lai apšaubītu šā sprieduma 100. punktā veikto izvērtējumu.

103 Gadījumā, ja pēc šādas pārbaudes iesniedzējtiesa nonāktu pie secinājuma, ka biedru veiktajiem biedra naudas maksājumiem piemīt privātums, tai, ņemot vērā šā sprieduma 70. punktā norādīto, būtu jākonstatē, ka *CONI* īstenotā kontrole pār *FIG* un *FISE* nav pierādīta attiecībā uz kontroles rādītāju "finansēšanas līmenis" tā iemesla dēļ, ka šīs federācijas, kas tikai aptuveni 30 % apmērā tiek finansētas no *CONI*, nebūtu galvenokārt finansētas no publiskiem līdzekļiem.

104 Turpretī, ja iesniedzējtiesa biedra naudas maksājumus, kuri biedriem ir jāveic nacionālajām sporta federācijām, kvalificētu kā "publiskās iemaksas", šie biedra naudas maksājumi būtu jāklasificē kā viens no publiskā finansējuma avotiem – tāpat kā *CONI* maksātais atbalsts. Šajā ziņā no Tiesai iesniegtajiem lietas materiāliem, konkrētāk, no *FIG* un *FISE* finanšu pārskatiem attiecībā uz 2015. gada finanšu gadu, uz kuriem iesniedzējtiesa atsaucas, izriet, ka daļa publiskā finansējuma, ieskaitot gan *CONI* atbalstu

aptuveni 30 % apmērā, gan biedru veiktos biedra naudas maksājumus vairāk nekā 60 % apmērā, gan *FIG*, gan *FISE* gadījumā pārsniedz 90 % no ieņēmumu kopsummas, tomēr iesniedzējtiesai vajadzības gadījumā šis apstāklis vēl būtu jāpārbauda. Tātad kontroles rādītāja "finansēšanas līmenis" ietvaros šajā gadījumā būtu jākonstatē, ka šīs abas nacionālās sporta federācijas gandrīz pilnā apmērā tiek finansētas ar publisku atbalstu un publiskām iemaksām.

105 Un tomēr, kā jau norādīts šā sprieduma 70. punktā, no Regulas Nr. 549/2013 A pielikuma 20.15. punkta piektā teikuma un 20.309. punkta i) apakšpunkta pēdējā teikuma izriet, ka tas, ka tāda institucionāla vienība kā bezpeļņas organizācija gandrīz pilnā apmērā tiek finansēta no publiskā sektora, pats par sevi nav pietiekami, lai secinātu, ka pār to tiek īstenota publiska kontrole, jo kontrole, kas īstenota pār šo finansējuma plūsmu, nav pietiekoši ierobežojoša, lai ietekmētu attiecīgās vienības vispārējo politiku vai programmu, un jo pēdējā minētā tādējādi saglabā spēju noteikt šo politiku vai programmu.

106 Vērtējums par to, vai pastāv publiska kontrole, ir atkarīgs no neatkarības pakāpes, kas bezpeļņas organizācijai var būt attiecībā uz publiskā finansējuma izcelsmes ieņēmumu izlietojumu, kā arī no kontroles pakāpes un ierobežojumiem, kam šī bezpeļņas organizācija var šajā ziņā būt pakļauta.

107 Līdz ar to šajā lietā, ja iesniedzējtiesa biedra naudas maksājumus, kuri biedriem ir jāveic nacionālajām sporta federācijām, kvalificētu kā "publiskās iemaksas", tai būs jāpārbauda, vai *CONI* tās kontroles ietvaros, ko tā saskaņā ar savu statūtu 7. panta 5. punktu īsteno pār nacionālās sporta federācijas publiskajiem aspektiem, pārbauda tikai tā finansiālā atbalsta (visa vai tā daļas), ko tā piešķir *FIG* un *FISE* aptuveni 30 % apmērā, izlietojumu vai tai ir arī iespēja pilnā vai daļējā apmērā kontrolēt to, kā federācijas izlieto šo samaksāto biedra naudu. Šīs pārbaudes ietvaros iesniedzējtiesa to, ka pastāv publiska kontrole, varēs secināt vienīgi tad, ja *CONI* īstenotā kontrole attiecībā uz atbalstu, ko tā piešķir, un minētajiem biedra naudas maksājumiem ir pietiekoši ierobežojoša, lai ietekmētu *FIG* un *FISE* vispārējo politiku vai programmu tādā mērā, ka tās vairs nespētu pašas noteikt savu politiku vai programmu.

108 Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz trešo jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 549/2013 A pielikuma 2.39. punkta d) apakšpunkts, 20.15. punkta d) apakšpunkts un 20.309. punkta i) apakšpunkta pēdējais teikums ir jāinterpretē tādējādi, ka biedru veiktie biedra naudas maksājumi tādai privāttiesiskai bezpeļņas organizācijai kā pamatlietās aplūkotās nacionālās sporta federācijas ir jāņem vērā, lai pārbaudītu, vai pastāv publiska kontrole. Šādiem maksājumiem – neatkarīgi no to maksātāju privātā statusa un to juridiskās klasifikācijas valsts tiesību aktos – šīs regulas A pielikuma 2.39. punkta d) apakšpunktā un 20.15. punkta d) apakšpunktā minētā ar finansējuma līmeni saistītā kontroles rādītāja ietvaros varētu piemist publiskums, ja runa ir par obligātām iemaksām, kuras, lai arī ne vienmēr ir uzskatāmas par atlīdzību par sniegto pakalpojumu faktisku saņemšanu, tiek ieturētas plašas sabiedrības interesēs par labu nacionālajām sporta federācijām, kuras to pārzinātajā sporta disciplīnā atrodas monopolstāvoklī, ciktāl tā praktizēšana publiskajā dimensijā ir pakļauta to ekskluzīvai autoritātei, ja vien šīs federācijas nesaglabā savu organizatorisko un budžeta kontroli pār šiem maksājumiem, bet tas iesniedzējtiesai vēl būtu jāpārbauda. Ja tā nonāktu pie secinājuma, ka minētie biedra naudas maksājumi ir uzskatāmi par publiskām iemaksām, minētajai tiesai vēl būtu jāpārbauda, vai, neraugoties uz to, ka attiecīgo nacionālo sporta federāciju finansējums gandrīz pilnā mērā tiek finansēts no publiskā sektora, kontrole, kas tiek īstenota pār šīm finansējuma plūsmām, ir pietiekoši ierobežojoša, lai tā reāli un būtiski ietekmētu minēto federāciju vispārējo politiku vai programmu, vai arī nupat minētās saglabā spēju noteikt šo politiku vai programmu.

Par tiesāšanās izdevumiem

109 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

1) **Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 549/2013 (2013. gada 21. maijs) par Eiropas nacionālo un reģionālo kontu sistēmu Eiropas Savienībā A pielikuma 20.15. punkta otrajā teikumā minētais jēdziens "publiska iejaukšanās, pieņemot vispārējus noteikumus, kas piemērojami visām vienībām, kuras veic vienu un to pašu darbību", ir jāinterpretē tādējādi, ka tas attiecas uz jebkuru tādas publiskā sektora vienības iejaukšanos, kas pieņem vai piemēro noteikumus, ar kuriem visas vienības attiecīgajā darbības jomā vienādi un vienveidīgi tiek pakļautas vispārējiem, vispārīgiem un abstraktiem noteikumiem vai vispārīgām vadlīnijām, tomēr šāds regulējums nevar – savas būtības vai īpaši "pārmērīguma" Regulas Nr. 549/2013 A pielikuma 20.309. punkta h) apakšpunkta izpratnē dēļ – faktiski noteikt attiecīgās darbības jomas vienību vispārējo politiku vai programmu.**

2) **Jēdziens "spēja noteikt bezpeļņas organizācijas vispārējo politiku vai programmu" Regulas Nr. 549/2013 A pielikuma 20.15. punkta pirmā teikuma izpratnē ir jāinterpretē kā valdības spēja ilgstoši un pastāvīgi īstenot reālu un būtisku ietekmi uz bezpeļņas organizācijas mērķu, darbības veidu un pamatdarbības aspektu, kā arī stratēģiskās virzības un to pamatnostādņu noteikšanu un īstenošanu, kuras bezpeļņas organizācija ir paredzējusi ievērot, veicot šo darbību. Tādās lietās kā pamatlietas valsts tiesai ir pienākums, ņemot vērā Regulas Nr. 549/2013 A pielikuma 2.39. punkta a)–e) apakšpunktā un 20.15. punkta a)–e) apakšpunktā minētos kontroles rādītājus, kā arī attiecīgos šīs regulas A pielikuma 20.309. punktā minētos kontroles rādītājus, kas piemērojami bezpeļņas organizācijām, pārbaudīt, vai tāda valdības vienība kā pamatlietās aplūkotā nacionālā olimpiskā komiteja īsteno publisku kontroli pār nacionālajām sporta federācijām, kas dibinātas bezpeļņas organizācijas formā, tādām kā pamatlietās aplūkotās, šajā nolūkā veicot kopēju vērtējumu, kas nenovēršami būs vērtējošs lēmums, atbilstoši minētās regulas A pielikuma 2.39. punkta pēdējam teikumam, 20.15. punkta piektajam līdz astotajam teikumam un 20.310. punktam.**

3) **Regulas Nr. 549/2013 A pielikuma 2.39. punkta d) apakšpunkts, 20.15. punkta d) apakšpunkts un 20.309. punkta i) apakšpunkta pēdējais teikums ir jāinterpretē tādējādi, ka biedru veiktie biedra naudas maksājumi tādai privāttiesiskai bezpeļņas organizācijai kā pamatlietās aplūkotās nacionālās sporta federācijas ir jāņem vērā, lai pārbaudītu, vai pastāv publiska kontrole. Šādiem maksājumiem – neatkarīgi no to maksātāju privātā statusa un to juridiskās klasifikācijas valsts tiesību aktos – šīs regulas A pielikuma 2.39. punkta d) apakšpunktā un 20.15. punkta d) apakšpunktā minētā ar finansējuma līmeni saistītā kontroles rādītāja ietvaros varētu piemist publiskums, ja runa ir par obligātām iemaksām, kuras, lai arī ne vienmēr ir uzskatāmas par atlīdzību par sniegto pakalpojumu faktisku saņemšanu, tiek ieturētas plašas sabiedrības interesēs par labu nacionālajām sporta federācijām, kuras to pārzinātajā sporta disciplīnā atrodas monopolstāvoklī, ciktāl tā praktizēšana publiskajā dimensijā ir pakļauta to ekskluzīvai autoritātei, ja vien šīs federācijas nesaglabā savu organizatorisko un budžeta kontroli pār šiem maksājumiem, bet tas iesniedzējtiesai vēl būtu jāpārbauda. Ja tā nonāktu pie secinājuma, ka minētie biedra naudas maksājumi ir uzskatāmi par publiskām iemaksām, minētajai tiesai vēl būtu jāpārbauda, vai, neraugoties uz to, ka attiecīgo nacionālo sporta federāciju finansējums gandrīz pilnā mērā tiek finansēts no publiskā sektora, kontrole, kas tiek īstenota pār šīm finansējuma plūsmām, ir pietiekoši ierobežojoša, lai tā reāli un būtiski ietekmētu minēto federāciju vispārējo politiku vai programmu, vai arī nupat minētās saglabā spēju noteikt šo politiku vai programmu.**

[Paraksti]